

Dosarul nr. 1-93/2021
1-21071614-26-1-14052021

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

11 martie 2024

oraşul Rîşcani

Judecătoria Drochia Sediul Rîşcani

Instanţa de judecată în componenţa:

Preşedintele şedinţei,

Judecător

Grefier

Sergiu Godorogea

Victoria Lungu;Oxana Chitic

Cu participarea:

Procurorului

Avocatului

Igor Pasat; Andrei Formusatii

Igor Gheorghişa

a judecat, în şedinţa de judecată publică, **în procedură generală**, cauza penală întru învinuirea lui

Russu Roman ***** -

născut la ***** în sat. *****raionul Rîşcani, domiciliat or. Rîşcani, str. *****, căsătorit, la întreţinere 2 copii minori, cu studii superioare, supus militar, şomer, cetăţean al Republicii Moldova, posesor al buletinului de identitate seria B, nr.*****, eliberat la 08.09.2014 de SEAI BÎTDCA Rîşcani, IDPN *****, anterior judecat:

- prin sentinţa judecătorei Ungheeni din 29.05.2023 de comiterea infracţiunii, prevăzute de art.42 alin.(5), 326 alin.(2) lit.b),d) CP, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2500,00 unităţi convenţionale.

în săvârşirea infracţiunii prevăzută de art. 326 alin.(1) Cod Penal

Termenul examinării cauzei penale: 14 mai 2021 – 11 martie 2024.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată

C O N S T A T Ă

Russu Roman *****, acţionînd intenţionat şi din interes material, la 31.01.2021, susţinînd că are influenţă asupra unor funcţionari din cadrul postului vamal ”Costeşti” a Biroului Vamal Nord, care conform art. 123 alin. (2) Cod penal sunt persoane publice, în atribuţiile de serviciu ale cărora intră: ”efectuarea controlului vamal al bunurilor, mărfurilor şi mijloacelor de transport trecute peste frontiera vamală de către persoanele fizice sau juridice, autorizarea plasării bunurilor, mărfurilor şi mijloacelor de transport în destinaţii vamale şi regimuri vamale

definitive, asigurarea încasării corecte, depline și la timp a drepturilor de import/export stabilite de legislația în vigoare pentru plasarea mărfurilor și mijloacelor de transport în anumite regimuri și destinații vamale, precum și alte operațiuni vamale”, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

Astfel, susținând că are influență asupra persoanelor publice menționate, în scopul de a-i determina pe aceștia să-l favorizeze pe Serghei Fornea, la stabilirea costului minim a drepturilor de import la vămuirea mijlocului de transport de model ”Volkswagen Crafter”, WIN: *****, anul producerii 2012, de culoare albastru închis și a 2 seturi de mobilă foste în folosință, importate de Serghei Fornea, în aceeași zi, prin postul vamal ”Costești” a Biroului Vamal Nord, situat în or. Costești raionul Rîșcani, aproximativ la ora 16.30 data de 31.01.2021, fiind pe teritoriul postului vamal indicat, a pretins personal de la Fornea Serghei Valeriu, pentru sine și altă persoană, mijloace bănești în suma de 150 euro, ceea ce conform ratei de schimb, constituia suma de 3122 lei, pentru a determina persoanele publice menționate să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume să stabilească costul minim pentru drepturile de import la automobilul Volkswagen Crafter”, WIN: *****, anul producerii 2012, de culoare albastru închis și a 2 seturi de mobilă foste în folosință, bani pe care, urmare a insistenței sale, i-a primit în aceeași zi de la Fornea Serghei aproximativ la orele 17.00.

Prin acțiunile sale intenționate, **cet. Russu Roman ******* a comis infracțiunea prevăzută de **art. 326 alin. (1) Cod penal – traficul de influență, cu următoarele semne calificative: Pretinderea, acceptarea, primirea personal de bani, pentru sine și altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.**

Inculpatul Russu Roman *****, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, nu recunoaște vinovăția. A refuzat de a da declarații și a susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuit.

La întrebările procurorului a declara că, amenda conform sentinței anterioare nu a fost achitată fiind eșalonată.

Martorul Fornea Serghei, în cadrul ședinței de judecată a declarat că, pe Russu Roman l-a cunoscut la sfârșitul lunii ianuarie 2021, în timp ce căuta să procure un automobil de pe portalul 999, unde a găsit un anunț unde o persoană pe nume Mihai, aduce automobile de pe ste hotarele țării. A vorbit cu acesta, au convenit cu modelul automobilului. Ultimul aducea astfel de model al automobilului, pe care o căuta și anume din Olanda. S-au înțeles cu prețul și trebuiau să se întâlnească la Vama Costești, unde trebuia să se verifice automobilul dacă îi place, după care să îl achite. Aceasta nu a avut loc, când Mihai trebuia să ajungă la vamă, a fost apelat pe la orele 04:00 dimineața și i-a comunicat că, nu poate veni pînă în vama Republicii Moldova, deoarece are altă comandă și trebuie să se întarcă înapoi și mașina va fi lăsată la o benzinărie, în regiunea Botoșani cu acte și cheie. I-a transmis prin viber numărul lui Roman. Comunicîndu-i ca să îl sune pe Roman care se ocupă cu importarea mașinilor și trebuia să îi achite ultimului pentru ca să îi aducă mașina pînă la vamă și să devameze automobilul. A fost apelat Roman, care i-a comunicat că, o să îl ajute și mașina trebuie să ajungă peste o zi. Pentru serviciile lui Roman trebuia să achite suma de 60 de euro. după ce a ajuns, peste o zi l-a telefonat pe Russu Roman, căruia i-a comunicat unde se află automobilul. În satul Ștefănești la o benzinărie l-a apelat prin vaiber pe Roman. Nu cunoaște în ce țară se afla acesta. Roman i-a comunicat că, pleacă unde se afla automobilul și îl va apela. Vorbind cu Roman telefonic, acesta i-a comunicat că, mașina este și se pornește. Ceea ce a făcut și dînsul. Roman l-a așteptat la Vama Costești. Fiind sfârșit de iaurie

2021, pe Roman nu îl cunoștea nici la față, s-a orientat după modelul automobilului pe teritoriul vămii unde s-au întâlnit cu Roman și au făcut cunoștință. I-a fost prezentat automobilul adus și i-a cerut să achite 60 de euro și i-a comunicat că: ” mai este încă ceva și că poate să îl ajute să treci mai repede devamarea ” deoarece înaintea lor mai era 3-4 mașini și că totul îl va costa 150 euro. fiind întrebat: ”care probleme pot să fie, dacă sunt în regulă toate actele”, ca urmare i-a răspuns ” ce nu știi cum se face”. Totodată , părăindu-i propunerea ilegală s-a dat într-o parte și a început a înregistra cu telefonul. A văzut că, Roman intra des la angajații vamali. A transmis suma de 210 euro, 60 euro ceruți inițial și 150 pentru devamare. Roman a intrat la un angajat al vamei. Nu a auzit ce au discutat, i-au comunicat că totul se rezolvă și că, nu o să dureze mult timp și va pleca. A trecut aproximativ jumătate de oră, s-a apropiat vamistul cu aparatul foto la unitatea de transport, Roman aflându-se alături. După care a achitat taxele pentru vămuire pentru automobil, ulterior și pentru trei seturi de mobilă care tot era a ultimului. Când s-a apropiat ca să ia chitanțele pentru mobilă Roman era cu dînsul și îi zicea că suma de 150 de euro este pentru automobil și mobilă. mai era și un set de cauciucuri la care nu s-a atras atenția. După toată procedura vamistul a urât succes. Roman a fost întrebat ” pînă unde să fie dus”, la ce acesta i-a zis că, mașina sa se află după poarta vamei. Când au urcat în automobil, ultimul i-a comunicat că, vor fi opriți de către echipele mobile și să le comunice de la cine a ieșit. La ieșire de pe teritoriul vămii au fost stopați de către wchiba mobilă, care au verificat fiind totul în regulă și așa s-au despărțit cu Roman. Ulterior avînd înregistrarea și văzînd că este tras pe sfoară, achitînd toate taxele conform legii, a fost și a depus un denunț la Centrul Național Anticorupție. S-a întâlnit cu Roman sub conducerea CNA, fiind echipat, l-a apelat pe Roman, care i-a comunicat că, lucrează ca șofer pe camion cu fier uzat. S-au întâlnit în raionul Rezina, lîngă o benzinărie sub controlul CNA. I-A SPUS LUI Roman că, mai este nevoie ca să îi aducă un automobil, deoarece acela a fost vîndut și dacă poate să îl ajute cu aducerea automobilului, cum anterior prin vamă și dacă îl va costa deosemena 150 euro. Ultimul a confirmat că: ” da, poate”și să îl telefone din timp, ca totul să fie bine, a menționat” și ” ai văzut că atunci totul s-a confirmat”. Important să fie telefonat din timp, că des transportează metal, are multe comenzi și poate să nu fie disponibil. Înainte de ei, erau 3-4 mașini probabil treceau devamarea. Era un automobil de model ”Mercedes Sprinter” , care nuștie cum a trecut înaintea automobilului menționat. Nu a cerut restituirea a sumei de 150 euro lui Russu Roman. A depus denunț. A vut discuții cu referire la 150 euro. i-a comunicat că, se cunoaște cu acel angajat și nu a fost verificat totul. A avut impresia că, Russu Roman lucrează la vamă, toți se salutau cu el. Personal nu a mers la Botoșani după automobil, fiind expirat pașaportul, erua condiții pandemice și nu a avut posibilitate. Când i-a fost propus să fie dată suma de 150 euro,cu care vor trece repede și nu va avea multe întrebări, de la angajații vamali. A fost întrebat Roman cît îl va costa motorul 2 și 2. La ce i-a răspuns că, mobila îl va costa mai ieftin la devamare. Suma de 150 euro a fost achitată pînă la achitarea taxelor vamale. Sub controlul CNA, cînd a discutat cu Roman, acesta i-a comunicat că, suma de 150 euro a fost acordată lucrătorilor vamali. Roman se cunoaște bine cu lucrătorii vamali, cu care discuta liber chiar și în timp cînd lucra. A achitat devamarea.

La întrebările avocatului Igor Gheorgiță, a declara că, nu a văzut transmiterea celor de 150 euro de către Roman, vamistilor. Inițiativa lui Roman a fost să îl ajute la devamarea, precum că îi este cunoscută care este situația. A trecut timp, a declarat din cele ce ține minte. Nu a povestit în detalii. Denunțul a fost depus după un termen de 2 lunidupă săvîrșirea faptei. A depus cerere la CNA, unde a fost înregistrat, menționînd totul ce a avut loc. Nu a putut răspunde dacă, în privința sa a fost inițiată careva proceduri de către organul de urmărire penală pe faptul că, a acordat 150 de euro lu Russu Roman pentru a fi transmis lucrătorului vamal. Pînă a se adresa la

CNA a înregistrat discuția cu Roman cu ajutorul telefonului personal. Telefonul a fost transmis când a scris cerere. I-a fost restituit în aceea zi. Dar din cauza că s-a deteorat ecranul telefonului mobil, a fost procurat un alt telefon. A transmis telefonul, dar nu cunoaște unde a fost înregistrată înregistrarea dată. Mijlocul de transport întra-devăr l-a vîndut , a avut necesitatea de alt automobil. Înregistrarea video nu a fost efectuată în timpul discuției cu Russu Roman. Din momentul întîlnirii cu Russu Roman și pînă în momentul finisării procedurii vamale a durat o oră – două ore aproximativ. A avut posibilitatea de a apela la linia fierbinte, dar nu a apelat, fiind îngîndurat la ce și unde va ajunge. A vut să facă totul mai legal. Era conștiint că, banii trasiși lui Russu Roman, trebuia să fie trasiși lucrătorului vamal. A fost o înțelegere verbală. Declarația vamală a fost scrisă de către el, sub dictarea lui Russu Roman. Achitările vamale au fost efectuate de către el personal. Apelurile către Roman au fost și prin intermediul aplicației vaiber și de pe telefon. După cazul dat a procurat alt mijloc de transport în luna mai, deasemenea de peste hotarele țării numai că prin altă vamă. Nu are rude la CNA, cunoscînd doar vizual.

La data de 21 mai 2021, a fost remisă conform competenței, cererea depusă de către avocatul Igor Gheorghiuță, în interesele învinuitului Russu Roma, cu privire la scoaterea învinuitului de sub urmărire penală, în motivarea căreia a invocat că, în fapt, urmărirea penală pe cauza penală nr.2021970055 a fost pornită la data de 08.02.2021 de către DUP a DGT Nord a CNA, în baza elementelor infracțiunii, prevăzute de art.326 alin.(2) lit.d), art.324 alin.(2) lit.c) Cod Penal.

Temei pentru pornirea urmăririi penale a servit denunțul cet. Fornea Serghei Valeriu, în care a invocat faptul că, o persoană cu numele "Roman", ultimul fiind identificat drept Russu Roman Ivan, prevalându-se de influența presupusă în privința persoanelor publice din cadrul postului vamal "Costești" al Biroului Vamal Nord, în atribuțiile de serviciu ale cărora intră efectuarea procedurii vamale de import, la 31.01.2021, fiind în nemijlocită apropiere cu postul vamal "Costești" a Biroului Vamal Nord, a pretins și a primit de la cet. Fornea Serghei bani în sumă de 150 euro, care conform ratei oficiale de schimb constituia 3122 lei, pentru a le transmite către persoanele publice din instituția vizată, în scopul de a-l favoriza pe Serghei Fornea, la stabilirea costului minim de vamă la devamarea mijlocului de transport de model "Volkswagen Crafter" anul producerii 2012, de culoare albastru închis și 3 seturi de mobilă, din lemn natural și piele, foste în folosință, acțiuni urmate de influența promisă și de obținerea rezultatului urmărit.

La 09.02.2021, cet. Russu Roman *****, a fost recunoscut în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Prin Ordonanța Procurorului în Procuratura Anticorupție Igor Pasat din 09 februarie 2021 s-a dispus amânarea aducerii la cunoștința bănuitului Russu Roman a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor sale pe un termen de 30 zile din data autorizării. Prin încheierea Judecătorului de instrucție a Judecătoriei Bălți, Vitalie Moroșanu, din 09 februarie 2021 s-a dispus a admite demersul'pjrpyurorului și a autoriza amânarea aducerii la cunoștința bănuitului Russu Roman a ordonanței de recunoaștere în în calitate de bănuit și a drepturilor sale pe un termen de 30 zile din data autorizării. Prin încheierea Judecătorului de instrucție a Judecătoriei Bălți, Vitalie Moroșanu, din 09 februarie v2021 s-a dispus a admite demersul procurorului și a autoriza amînarea aducerii la cunoștința bpnuitului Russu Roman a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a drepturilor sale pe un termen de 30 zile începând cu data de 09.02.2021 până la data de 11.03.2021 inclusiv.

Prin Ordonanța Procurorului în Procuratura Anticorupție Igor Pasat din 10 martie 2021 s-a dispus prelungirea amânării aducerii la cunoștința bănuitului Russu Roman a ordonanței de recunoaștere 111 calitate de bănuit și a drepturilor sale pe un termen de 30 zile. Prin încheierea

Judecătorului de instrucție a Judecătorei Bălți, Vitalie Moroșanu, din 10 martie 2021 s-a dispus a admite demersul procurorului și a autoriza prelungirea amânării aducerii la cunoștința bănuțitului Russu Roman a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuțit și a drepturilor sale pe un termen de 30 zile începând cu data de 12.03.2021 până la data de 10.04.2021 inclusiv.

La data de 08.04.2021 i-a fost adusă la cunoștința bănuțitului Russu Roman a ordonanței din 09.02.2021 de recunoaștere în calitate de bănuțit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Prin Ordonanța Procurorului în Procuratura Anticorupție Igor Pasat din 05 mai 2021, Russu Roman a fost recunoscut în calitate de învinuit în ceea că el, acționând intenționat și din interes material, la 31.01.2021, susținând că are influență asupra unor funcționari din cadrul postului vamal "Costești" a Biroului Vamal Nord, care conform art. 123 alin. (2) Cod penal sunt persoane publice, în atribuțiile de serviciu ale cărora intră: "efectuarea controlului vamal al bunurilor, mărfurilor și mijloacelor de transport trecute peste frontiera vamală de către persoanele fizice sau juridice, autorizarea plasării bunurilor, mărfurilor și mijloacelor de transport în destinații vamale și regimuri vamale definitive, asigurarea încasării corecte, depline și la timp a drepturilor de import/export stabilite de legislația în vigoare pentru plasarea mărfurilor și mijloacelor de transport în anumite regimuri și destinații vamale, precum și alte operațiuni vamale", a săvârșit infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

Astfel, susținând că are influență asupra persoanelor publice menționate, în scopul de a-i determina pe aceștia să-l favorizeze pe Serghei Fornea, la stabilirea costului minim a drepturilor de import la vămuirea mijlocului de transport de model "Volkswagen, Crafter", WIN: ***** anul producerii 2012, de culoare albastru închis și a 2 seturi de-mobilă foste în folosință, importate de Serghei Fornea, în aceeași zi, prin postul vamal "Cpstești" a Biroului Vamal Nord, situat în or.Costești raionul Rîșcani, aproximativ la ora 16.30 data de 31.01.2021, fiind pe teritoriul postului vamal indicat, a pretins personal de la Fornea Serghei ***** , pentru sine și altă persoană, mijloace bănești în suma de 150 euro, ceea ce conform ratei de schimb, constituia suma de 3122 lei, pentru a determina persoanele publice menționate să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume să stabilească costul minim pentru drepturile de import la automobilul Volkswagen Crafter", WIN: ***** , anul producerii 2012, de culoare albastru închis și a 2 seturi de,mobilă foste în folosință, bani pe care, urmare a insistenței sale, i-a primit în aceeași zi de la Fornea Serghei api'oximativ la orele 17.00.

Prin acțiunile sale intenționate, cet. Russu Roman *****a comis infracțiunea prevăzută de.art. 326 alin. (1) Cod penal - traficul de influență, cu următoarele semne calificative: Pretinderea, acceptarea, primirea personal de bani, pentru sine și altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-lface să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

La momentul prezentării materialelor apărarea a invocat că careva obiecții nu sunt. însă si-a rezervat dreptul de a înainta cereri după studierea materialelor cauzei în detaliu.

Prin prezenta cerere, apărarea formulează o solicitare, fundamentată pe circumstanțele defuse infra:

La general, în corespundere cu prevederile art. 244 alin. (1) CPP al RM, cererile în procesul penal constituie solicitările adresate, în scris sau oral, de către părțile în proces sau alte persoane interesate organului de urmărire penală sau instanței în legătură cu desfășurarea procesului, constatarea circumstanțelor ce au importanță pentru cauză, precum și cu asigurarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei.

Potrivit art. 246 alin. (1) CPP al RM, cererile urmează să fie soluționate nu mai târziu de 15 zile de la data primirii lor.

În corespundere cu art. 19 alin. (3) CPP al RM, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Conform prevederilor art. 254 CPP al RM, organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

În concordanță cu art.66 alin.(1) CPP, învinuitul are dreptul la apărare. Organul de urmărire penală îi asigură învinuitului posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege.

În corespundere cu art. 68 alin. (1) pct.7), pct. 14) CPP, apărătorul are dreptul să înainteze cereri, sa depună plângeri împotriva acțiunilor și hotărârilor organului de urmărire penală.

Potrivit pct. 26 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 30 din 22.11.2018 în coroborare cu art.26 din Constituția RM, dreptul la apărare constă din totalitatea prerogativelor și posibilităților pe care le au, potrivit legii, persoanele în vederea apărării intereselor lor...”.

În aceeași ordine de idei, în corespundere cu pct. 41 din Hotărârea Curții Constituționale nr.30 din 22.11.2018, Curtea subliniază că dreptul la apărare, ca garanție a dreptului la un proces echitabil, cuprinde totalitatea drepturilor și a regulilor procedurale, care ii acordă persoanei posibilitatea de a se apăra împotriva acuzațiilor ce i se aduc și de a contesta învinuirile, în vederea demonstrării nevinovăției sale. Dreptul la apărare trebuie asigurat pe toț, parcursul procesului penal.

În concordanță cu pct. 42 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 30 din 22.11.2018, Curtea notează că, potrivit dispozițiilor constituționale și legale, autoritățile judiciare sunt obligate să ia toate măsurile necesare pentru ca apărarea să fie exercitată în mod efectiv, în conformitate cu prevederile art.2 al Codului de procedură penală, procesul penal se desfășoară în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, principiile generale și normele dreptului internațional și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte constituie elemente integrante ale dreptului procesual penal și nemijlocit dau naștere drepturilor și libertăților omului în procesul penal.

În această consecutivitate a logicii juridice, principiul preeminenței dreptului se impune ca o condiție obligatorie a unui proces echitabil în sensul art. 6 al Convenției. (Josan c. Moldovei, no. 37431/02 din 21/03/2002, § 26).

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, caracteristicile constituționale ale statului de drept consfințesc proclamarea respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului de către stat, stabilirea în acest scop a unor proceduri juridice necesare asigurării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei. Totodată, una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligația statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor, stabilite de Constituție și legi, (HCC nr. 2 din 19.01.1998, M.O. nr. 12-13/8 din 19.02.19982), or, organul de urmărire penală nu constituie o excepție în acest sens, inclusiv și în cazul în care se pretinde că a acționat în interesul general, la caz, procurorul în calitatea sa de conducător al urmăririi penale în numele statului, este direct responsabil de executarea obligației pozitive a statului în sensul asigurării legalității procesului penal și implicit dreptul petiționarului la un proces echitabil în sensul art. 6 din Convenției.

În altă ordine de idei, conform art.21 al Constituției, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Același principiu este prevăzut și în art.8 al Codului de procedură penală al RM, alin. (3) concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

În strictă coroborare cu art.101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În conformitate cu articolul 6 § 2 din Convenția Europeană, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până atunci când vinovăția sa va fi legal stabilită.

Menționează că atragerea la răspundere penală în lipsa motivelor verosimile de a bănuț că persoana a săvârșit o abatere penală constituie o încălcare a Convenției. Astfel, CtEDO a invocat că, a avea o „bănuțială rezonabilă” presupune existența faptelor sau a informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar- fi putut săvârși infracțiunea. Ceea ce poate fi considerat ca fiind „rezonabil” va depinde, totuși de toate circumstanțele (cauza Stepuleac împotriva Moldovei, Hotărârea CtEDO din 06.02.2008, §68).

Prezumția de nevinovăție stă la baza tuturor garanțiilor procesuale legate de protecția persoanei în procesul penal, inclusiv în ceea ce privește dreptul la imagine al persoanei până în momentul în care, urmare dovedirii corecte a împrejurărilor de fapt și aplicarea judicioasă a normei de drept, se stabilește cu certitudine vinovăția acesteia.

În special, legalitatea procesului penal este o consacrare a principiului *nullum in dicitum sine lege*, dar și a principiului preeminenței dreptului într-o societate democratică în scopul asigurării unei garanții efective pentru a preveni arbitrarul în materie de urmărire penală, condamnare sau aplicare a pedepsei.

Din perspectiva activității legislative, principiul legalității impune legiuitorului sarcina de a reglementa regulile de procedură (*illex scripta*) și, totodată, de a edicta textele de lege într-o manieră clară, fără echivoc, previzibilă și predictibilă, așa încât orice persoană să conștientizeze acțiunile procesuale realizate de organele speciale ale statului care intră sub incidența legii (*lex certa*). Principiul legalității este dublat de numeroase garanții procesuale menite să asigure caracterul concret și efectiv, dar nu teoretic și iluzoriu, al drepturilor omului.

Legiuitorul a stabilit cazurile de inadmisibilitate a probelor care se încadrează în limitele stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CtEDO). În conformitate cu art. 19 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (în continuare Convenția), sarcina CtEDO este de a asigura respectarea angajamentelor care rezulta din Convenție pentru înaltele părți contractante. În special, nu este de competența Curții să se pronunțe cu privire la erorile de fapt sau de drept despre care serpretinde că au fost comise de o instanță internă, decât dacă și în măsura în care acestea ar fi putut să încălce drepturile și libertățile protejate de Convenție. Cu toate că art. 6 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu reglementează totuși admisibilitatea probelor ca atare, materie reglementată de dreptul intern (Schenlc împotriva Elveției [33, §§45-46], Teixeira de Castro împotriva Portugaliei [34, §34] și Heglas împotriva Republicii Cehe [16, §84]). Curtea nu are sarcina de a se pronunța în principiu asupra admisibilității unor forme de elemente de probă - de exemplu, probe obținute în mod ilegal cu privire la dreptul intern. Trebuie să examineze dacă procedura, inclusiv modul de obținere a probelor, a fost echitabilă în ansamblu, ceea ce implică

examinarea ilegalității respective și, în cazul în care se descoperă încălcarea unui alt drept protejat de Convenție, natura acestei încălcări (Khan împotriva Regatului Unit [30, §34], P.G. și J.H. împotriva Regatului Unit [32, §76] și Allan împotriva Regatului Unit [22, §42]).

În esență, rolul Curții se rezumă la evaluarea faptului dacă procedurile, în ansamblul lor, inclusiv modul în care o probă a fost căpătată, au fost corecte. Prin urmare, rațiunea excluderii probelor obținute nelegal se naște din dreptul la un proces echitabil.

Lucru știut, activitățile specifice procesului penal se materializează prin acte procedurale și procedee probatorii - instrumente reale prin care toți participanții la proces își exercită drepturile, își valorifică interesele, iar procurorul și organul de urmărire penală stabilesc adevărul, cercetând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei. Totodată, în legislația procesual-penală este reglementat modul în care părțile pot solicita ori participa la efectuarea anumitor acțiuni procesuale, dar și sancțiunile procesuale în caz de încălcare a prevederilor legale, iar în anumite situații reglementează expres conținutul acțiunilor, garantându-se împotriva atingerii drepturilor și intereselor legitime ale părților.

Potrivit art. 94 CPP al RM, alineatul (1) în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: pct.6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată:

Conform prevederilor art. 251 CPP al RM, alineatul (1) încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluși act, alineatul (2) încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural, alineatul (3) nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

La caz, apărarea reiterează asupra inadmisibilității probelor acuzației și anume:

Procesul verbal de examinare din data de 05.02.2021 prin care a fost efectuată examinarea obiectului, în cazul dat, a suportului electronic de stocare a informației de tip CD-R, cu capacitatea memoriei de 700 Mb, pe care de la martorul Fornea Serghei ***** au fost ridicate înregistrările audio a discuțiilor care au avut loc la 31.01.2021, între el cu cet.Russu Roman ***** și ulterior cu inspectorul principal al postului vamal "Costești" a Biroului Vamal Nord, Sorin Dumbrovanu, înregistrările audio, de fapt fiind efectuate de martorul Serghei Fornea la telefonul mobil personal. Conform stenogramei convorbirilor ambientale de pe suportul electronic de tip CD-R, efectuate la data de 31.01.2021 începînd cu ora 17:10 pînă la 18:11, s-a stabilit că Serghei Fornea i-i spune lui. Roman Russu "Roma dacă te grăbești, eu așea văd cum mi se primește....", la ce Roman Russu i-a răspuns "Ei de la matali na sî ei în primul rînd,... Ei de la neata rubli na sî eei în primul rînd, ori nu înțeleji?", după care Roman Russu i-i declară lui Serghei Fornea "Da dacă eu mă duc, ei na sî eie di la netah înțeleji și fișca... Eu deatîta și stau!", după care S.Fornea declară "Trebî băieții mulțumiți, nu sî discutiți", mai apoi în discuție intervine inspectorul principal al BV Nord Sorin Dumbrovanu, numind suma de "22500 (minimal); Nu din suma șeea; care ați indicat-o voi și pentru mobilă, undeva vo 4000 lei". Înregistrările ulterioare dip anexa nr.2 și nr.3 au următorul conținut, - Roman Russu declară "150 ceea și trebî

sî le daj lor...”, la ce S.Fornea întrebă ”pe tăt?”, urmînd răspunsul lui Roman Russu ”pe tăt!” ulterior S.Fornea spune ”Vseo, na duti și transmite...”; 2. Procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.02.2021, prin care s-a examinat dispozitivul de stocare a fișierelor din memoria telefonului lui Sergheie Fornea; 3. Procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.02.2021, prin care s-au examinat și stenografiat discuțiile înregistrare de Sergheie Fornea la 31.01.2021; 4. Procesul-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 11.04.2021 și anume a discuției dintre martorul denunțator Fornea Sergheie și Russu Roman. Din conținutul discuției se atestă faptul că inculpatul Rusu Roman confirmă că a primit suma de 150 euro de la Fornea Sergheie susținînd că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Serviciului Vamal. Mai mult ca atît acesta declară că suma respectivă de bani ar fi transmis-o persoanelor publice menționate. Concluzia respectivă reiese din discuția persoanelor menționate, astfel Fornea Sergheie întrebă: „...merji vorba de 100 de euro, da lapoi s-o primit 150...” la ce inculpatul Russu Roman răspunde: „...Și o zis omu eu aceea ți- am spus...nu depinde de mine acolo...” la fel inculpatul în cadrul discuției declară: „eu de la tine am intrat drept la dînsul.” fapt determinat de circumstanțele ce succed:

Or, actele și lucrările dosarului sugerează că organul de urmărire penală a avut la cunoștință despre acțiunile declarantului privind colectarea probelor, pînă la începerea urmăririi penale.

În susținerea acestei opinii apărarea evidențiază, că potrivit actelor cauzei martorul denunțator Fornea Sergheie, s-a prezentat l-a organul de urmărire penală la data de 02 februarie 2011, susținînd că Russu Roman a extorcat la 31.01.2021 de la acesta suma de 150 euro pentru a influența un funcționar public. Astfel, organul de urmărire penală în ordonanțele de ridicare și procesele-verbale de ridicare precum și din actele dosarului nu este nici un indiciu cu referire la faptul că au fost efectuate în cadrul legal careva măsuri speciale de investigație pînă la data de 02 februarie 2021, în cadrul cărora au fost acumulate probe, și anume înregistrările prezentate de către denunțatorul Fornea Sergheie.

Cu referire la aceste acțiuni ale organului de urmărire penală, apărarea atestă că potrivit prevederilor procesuale penale privind activitatea specială de investigații, și anume în concordanță cu prevederile art. 1329 alin. (9) Cod de procedură penală, stenograma comunicărilor constituie reproducerea integrală, în formă scrisă, pe suport de hârtie, a comunicărilor interceptate și înregistrate care au importanță pentru cauza penală. În stenograma comunicărilor se indică data, ora și durata comunicării, numele persoanelor, dacă sunt cunoscute, ale căror comunicări sunt stenografiate, precum și alte date. La procesul-verbal se anexează în original suportul pe care au fost înregistrate comunicările interceptate, făcîndu-se mențiune despre împachetarea și sigilarea acestuia.

Contrar acestor prevederi legale, în momentul cînd au fost ridicate de la Fornea Sergheie a informației cu privire la înregistrările convorbirilor purtate dintre acesta și Russu Roman, organul de urmărire penală nu a solicitat și nu a ridicat originalul suportului pe care au fost înregistrate convorbirile, adică telefonul mobil cu care au fost efectuate înregistrările de către Fornea Sergheie.

În acest context, apărarea atenționează că în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată.

Deci, pe lângă faptul că aceste probe nu au fost acumulate în ordinea stabilită de legislația procesuală penală, conținutul acestora după criteriul timpului, nu corespunde timpului indicat în conținutul stenogramelor și, prin urmare se consideră nule.

În afară de aceasta, apărarea atestă și faptul că discuțiile înregistrate pe aceste discuri nu indică la concluzia certă că Russu Roman ar fi susținut că are influență asupra persoanelor publice menționate, în scopul de a-i determina pe aceștia să-l favorizeze pe Serghei Fornea, în Ordonanța de punere sub învinuire.

Or, din conținutul real al stenogramelor convorbirilor descrise în procesele-verbale de cercetare a obiectelor dintre Russu Roman și Fornea Serghei, nu rezultă că acesta a susținut că are influență asupra persoanelor publice menționate, în scopul de a-i determina pe aceștia să-l favorizeze pe Serghei Fornea contra sumei de 150 euro.

Astfel, din cele desprinse din materialele dosarului, rezultă că întrevederile înregistrate la etapa preliminară de către Fornea Aserghei, au avut loc la inițiativa celui din urmă, și se creează impresia că inițierea convorbirilor de către declarant poartă o formă de incitare a învinuitului, adică un mijloc de provocare, întrucât din tabloul prezentat nu există vreo dovadă că Russu Roman ar fi avut intenția săvârșirii unor astfel de fapte.

Măi mult, din stenogramele anexate privind interceptarea și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din xi.04.2021 și anume a discuției dintre martorul denunțator Fornea Serghei și Russu Roman., se atestă că Fornea Serghei, mai întâi se adresează către Russu Roman cu întrebări de ordin general privind prestarea serviciilor de către Russu Roman, iar ulterior discuția decurge treptat spre anumite detalii care doar sugerează că ar fi vorba despre mijloace bănești, însă nu se determină cert pentru ce sunt acestea pentru onorariu lui sau altceva.

Caracterul provocator al comportamentului martorului Fornea Serghei se reflectă și prin faptul că acesta nu s-a limitat la o singură discuție, dar a continuat din nou să-l incite pe învinuit, insistând de mai multe ori de a se întâlni cu acesta și instigându-l prin fraza „poate 100 euro, 150 cam mult”.

Astfel, cu alte cuvinte, învinuitul susține faptul că acesta ar fi fost provocat la săvârșirea unei astfel de infracțiuni, de către martorul denunțator Fornea Serghei, care a acționat sub controlul organului de urmărire penală, sub pretextul că are nevoie de serviciile ultimului deț a transporta un alt mijloc de transport, deoarece cel inițial a fost vândut.

În acest context, cu referire la acest aspect apărarea, enunță că jurisprudența CtEDO în materia provocării interzice organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea să provoace o persoană să săvârșască ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei vorbe.

În cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, procurorul trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenție toate probele obținute în rezultatul prpvocării de către ”organul de urmărire penală” trebuie să fie excluse.

Acest lucru este valabil îndeosebi atunci când activitatea operativă de investigații a organului de urmărire penală a avut loc în lipsa unui cadru juridic suficient sau a garanțiilor adecvate (a.se vedea hotărârile CtEDO în cauzele Ramanauskas vs. Lituania, § 60; Edwards și Lewis vs% Regatului Unit §§ 46-48; Khudobin vs. Rusia, nr. 59696/00, §§ 133-35; Pareniuc us Moldova § 34; Sandu vs. Moldova § 31).

În sensul jurisprudenței invocate, se menționează că, provocarea reprezintă acțiunea neloyală realizată în scopul obținerii de probe, constând în determinarea cu bună-știință a unei persoane să comită o infracțiune sau să continue săvârșirea unei infracțiuni.

Agentul provocator se află practic, din punctul de vedere al dreptului substanțial, în postura instigatorului care determină o persoană să ia o rezoluție infracțională.

Prin urmare, provocarea constituie una dintre sursele nulităților în procesul penal care are ca pfect subsecvent excluderea probelor obținute ca urmare a provocării.

Rațiunea interdicției provocării săvârșirii unei infracțiuni constă în aceea că statul, prin agenții săi, nu poate să-și depășească competența de a aplica legea, prin instigarea unei persoane să săvârșească o infracțiune, pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru că apoi să declanșeze împotriva acestei persoane mecanismele procesului penal, în vederea tragerii la răspundere.

În privința provocării s-a arătat că acțiunea organelor de urmărire penală nu trebuie să supună suspectul unei constrângeri, caracterizată printr-o provocare la săvârșirea unei infracțiuni, care să anihileze voința acestuia sau să abolească libertatea sa de acțiune.

Sintetizând concepția CtEDO în acest domeniu, apărarea atenționează că operațiunile sub acoperire necesită a fi executate într-o manieră pasivă, fără nicio presiune care l-ar determina pe acuzat la săvârșirea infracțiunii prin mijloace cum ar fi preluarea inițiativei de a contacta persoana, reînnoirea ofertei în pofida refuzului initial, încurajarea insistentă. promisiunea de avantaje financiare cum ar fi creșterea prețului peste medie sau apelarea la compasiunea persoanei.

Pentru a verifica dacă persoana a fost provocata să săvârșească infracțiunea, acuzarea trebuie să stabilească dacă ea putea fi în mod rezonabil considerată ca fiind implicată în activitatea infracțională respectivă până la implicarea organului de urmărire penală,

În cauza Miliniene vs. Lituania, hotărârea din 24 iunie 2008, § 38, Curtea europeană a menționat, că în cazul în care implicarea poliției se limitează la asistarea unei persoane private la înregistrarea săvârșirii unei acțiuni ilegale de către o altă persoană privată, factorul determinant rămâne a fi comportamentul celor 2 persoane.

Sub acest aspect, consider că acuzarea urmează a admite cererea înaintată, or temeiurile invocate se regăsesc, și prin prisma securității raportului juridic stabilit prin Decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 08 august 2017 dosar nr.ira-1201/20171, iar potrivit principiilor generale de drept, autoritatea lucrului judecat are la bază regula că o acțiune nu poate fi judecată decât o singură dată și că o constatare făcută prin hotărâre judecătorească definitivă nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărâre sau de o altă constare de către o autoritate competentă în acest sens, tocmai în scopul de a se realiza o administrare uniformă a justiției.

În altă ordine de idei, apărarea reiterează că instrumentarul juridico-penal în materia infracțiunilor de corupție vizează și traficul de influență (art.326 alin.(i) CP), dar și cumpărarea de influență (art.326 alin.(l') CP). Termenul "influență", în sensul art.326 CP, este folosit în sens de aptitudine de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv, de a determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă. în același timp, este absolut important ca influența respectivă să izvorască din alte raporturi decât raporturile legale de subordonare, de control, supraveghere etc., prevăzute de lege sau în baza legii. Influența imprimată art.326 CP trebuie să izvorască, bunăoară, din raporturile de. rudenie, afinitate sau prietenie, raporturile comerciale, relațiile infracționale, relațiile politice etc.

Reieșind din dispoziția alin.(1) art.326 CP, influența făptuitorului asupra factorului de decizie poate fi reală (în ipoteza în care persoana "are influență") sau ipotetică (în ipoteza în care persoana "susține că are influență").

Pentru a reține la încadrare infracțiunea de trafic de influență (art.326 alin.(i) CP) în ipoteza unei influențe susținute, influența asupra factorului de decizie trebuie să fie credibilă și posibilă (la nivelul atitudinii psihice a făptuitorului). Aceasta înseamnă că făptuitorul la

momentul pretinderii, acceptării ori primirii remunerației ilicite nu are influență, însă el acționează cu intenția de a exercita această influență în viitor asupra factorului de decizie, „mizînd pe anumite circumstanțe.

Latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență constă în fapta prejudiciabilă exprimată dpar prin acțiune, care în varianta sa tip (art.326 alin.(i) CP) vizează în mod alternativ următoarele trei modalități normative: 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență; 2)- acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nru i se cuvin traficantului de influență; 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență.

Infracțiunea prevăzută la art.326 alin.(i) CP se comite doar cu intenție directă, avînd la bază un scop calificat, și anume: 1) scopul de a-l face pe factorul de decizie să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvîrșită; 2) .scopul de a-l face pe factorul de decizie să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea fuftcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvîrșită; 3) scopul de a-l face pe factorul de decizie să întîrzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvîrșită; 4) scopul de a-l face pe factorul de decizie să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvîrșită. Pentru reținerea la încadrare a art.326 alin. (1) CP nu este necesar ca unul dintre scopurile speciale să se realizeze efectiv. Realizarea efectivă a scopului (anume în ipoteza în care factorul de decizie a fost influențat de către traficantul de influență, și, drept urmare, a îndeplinit, nu a îndeplinit, a întîrziat sau a grăbit îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale).

Urmare a celor invocate mai sus, apărarea consideră că Russu Roman urmează a fi scos de sub urmărirea penală în cauza penală nr. 2021970055 pe motivul că nu există faptul infracțiunii incriminate conform art. 326 alin. (1) din Codul penal; or, la caz se rețin prevederile art. 284 alin. (2) pct.2) CPP - scoaterea persoanei de sub urmărirea penală are loc când aceasta este bănuit sau învinuit și se constată că există vreuna din circumstanțele prevăzute la art. 275 pct. 1)–3), inclusiv dacă fapta constituie o contravenție. Corespunzător, art. 275 pct.3) CPP, prevede că urmărirea penala nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată în cazurile în care fapta nu întrunește elementele infracțiunii, cu excepția «izurilor cînd infracțiunea a fost săvîrșită de o persoană juridică.

Scoaterea de sub urmărirea penală a lui Russu Roman în cauza penală nr. 2021970055, pe mptivul că fapta nu întrunește elementele componente de infracțiune incriminate persoanei nu poate fi apreciată ca un rebut în activitatea organului de urmărire penală, ci din contra ca p activitate normală.

Or, conform alin.(2) și (3) al art. 1 din CPP al RM, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvîrșite, astfel ca orice persoană care a săvîrșit o infracțiune să fiej pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești încursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arfiitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

În conformitate cu prevederile art.101 Cod Procedură Penală nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală, iar conform art. 8 Cod Procedură Penală, concluziile despre vinovăția unei persoane în săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, mai mult, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea învinuitului.

Subsidiar, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, rezultă că scopul oricărei investigații oficiale a faptei prejudiciabile îl constituie luarea de masuri, epuizarea tuturor căilor posibile în administrarea probelor pentru stabilirea circumstanțelor cauzei, chiar și fără obținerea unui rezultat.

În special, în ipoteza în care se pune problema respectării unei reglementări care are ca obiect protecția drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, acestea impun organizarea unui sistem judiciar de anchetă eficace la finalizarea căreia să nu existe nici o aparență de apreciere arbitrară a circumstanțelor care s-au aflat la originea faptei.

În drept, își întemeiază cererea în conformitate cu prevederile art.6, din Convenția Europeană, art.8 alin. (3), art.66, art.68, art. 52 alin.(1) pct. 22), art.244, art.245, art. 275 pct.3), art.284 alin.(2) pct.2) Cod procedură penală, prin care solicită scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Russu Roman în temeiul prevederilor art.275 pct.3), art.284 alin.(2) pct.2) Cod procedură penală, pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 326 alin.(1) din Codul penal.

La data de 17 ianuarie 2024, de către avocatul Igor Gheorghită, în interesele inculpatului Russu Roman, în adresa instanței a fost depusă cererea privind constatarea nulității actelor de procedură și inadmisibilitatea probelor în procesul penal, cu excluderea acestora, și anume: constata nulitatea actelor de procedură în cauza penală nr. 2021970055, inclusiv: ordonanța de pornire a urmăririi penale din 08.02.2021; denunțul lui Fornea Serghei din 02.02.2021; procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.02.2021; procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.02.2021, prin care s-au examinat și stenografiat discuțiile înregistrate de Serghei Fornea la 31.01.2021; procesul-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 11.04.2021, fiind lovite de nulitate absolută; toate actele de procedură care au fost emise și efectuate după data de 05.05.2021, adică după terminarea urmăririi penale, inclusiv actului de sesizare a instanței de judecată (rechizitoriului) și a inadmisibilității probelor în proces, conform obiecțiilor formulate supra.

În motivarea cererii avocatul Igor Gheorghită a indicat că, la 06.05.2021, a fost întocmit rechizitoriul în cauza penală nr. 2021970055 în privința inculpatului Russu Roman, conform elementelor componente de infracțiune prevăzută la art.326 alin.(1) Cod penal. Actul de sesizare a instanței de judecată, în partea ce ține de acuzațiile penale, este diferit de ordonanța de pornire a urmăririi penale din 08.02.2021 și ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit din 09.02.2021, iar însăși pornirea urmăririi penale este o acțiune procesuală viciată, dat fiind că își are originea într-un act de sesizare a organului de urmărire penală care contravine prevederilor art.263 alin.(2) CPP, considerent din care ordonanța de pornire a urmăririi penale este lovită de nulitate, fapt ce condiționează nulitatea tuturor actelor și acțiunilor procesuale înlăturate sub egida unei urmăririi penale viciate.

Prin această cerere vom pune în evidență viciile fundamentale ce afectează grav drepturile și interesele legale ale persoanei acuzate, vom invoca nulitatea actelor de procedură și inadmisibilitatea probelor în procesul penal, toate acestea, datorită caracterului subsidiar al

controlului jurisdicțional exercitat de Curtea Europeană și, în același timp, a „obligației pozitive” a statului de a asigura eficacitatea drepturilor garantate de Convenția Europeană.

În speță, viciile fundamentale afectează întregul proces. Acestea generează urmări grave, inclusiv dar fără a se limita la încălcarea drepturilor garantate prin art. 6, art.7, art.8 din Convenția Europeană. Respectiv se impune intervenția instanței în vederea remedierii situației.

Pentru a pune în evidență caracterul inechitabil al procedurii penale în ansamblu notăm că urmărirea penală a fost pornită ilegal, contrar garanțiilor ce au menirea să asigure eficacitatea drepturilor fundamentale.

Anterior, la etapa urmăririi penale acuzațiile penale au fost de altă natură, îndeosebi în partea ce ține de „baza faptică”, inclusiv încadrarea juridică a acțiunilor pretins ilegale comise de către Russu Roman. În acest sens, scoatem în evidență, că după finalizarea urmăririi penale, au fost formulate obiecții (la concret în cererea privind scoaterea învinuitului de sub urmărire penală din 05.05.2021), fiind invocate argumente puternice ce denotă încălcarea garanțiilor oferite de art. 6 din CEDO, aspecte ignorate în totalitate de procuror, situație ce a provocat vicii fundamentale, care afectează întregul proces și care denotă prezența condițiilor pentru a se considera că acest proces în ansamblu este inechitabil.

În speță, sunt prezente mai multe temeuri ce justifică sancționarea cu nulitatea actelor procedurale de acuzare, în special, și a rechizitoriului. Toate aceste acte sunt afectate de vicii fundamentale în sensul art. 6 pct. 44) CPP, situație care afectează echitatea procedurii, inclusiv, datorită încălcării principiilor fundamentale ale procesului penal cum ar fi: accesul liber la justiție; al aflării adevărului cât și principiul caracterului personal al răspunderii penale. Pentru a demonstra că instanța de judecată a fost sesizată în mod ilegal, în baza unui rechizitoriu afectat de nulitate, venim cu unele precizări.

Procurorul în Procuratura Anticorupție, Igor Pasat a expediat cauza penală în instanța de judecată fără să asigure învinuitului și părții apărării dreptul de a lua cunoștință efectiv și într-un termen suficient cu materialele dosarului în modul prevăzut de lege, anume art.293 din Codul de procedură penală „După verificarea de către procuror a materialelor cauzei și adoptarea uneia din soluțiile prevăzute în art.291, procurorul aduce la cunoștință învinuitului, reprezentantului lui legal, apărătorului, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile și reprezentanților lor despre terminarea urmăririi penale, locul și termenul în care ei pot lua cunoștință de materialele urmăririi penale”.

În acest sens, subliniem că la data de 05.05.2021 a fost emisă Ordonanța de punere sub învinuire de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Igor Pasat, fiindu-i imputat lui Russu Roman comiterea infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(1) Cod penal. Tot în aceeași zi, i-a fost adusă la cunoștință învinuirea și finalizată urmărirea penală, fiind sumar prezentate unele materiale ale cauzei penale.

Cu toate că apărarea nu a luat cunoștință efectiv de cele două volume ale cauzei penale, a doua zi, adică la data de 06.05.2021, procurorul a întocmit rechizitoriul și a înmănat o copie de pe acesta, cu toate că nu a soluționat toate cererile înaintate după terminarea urmăririi penale. La concret, la data de 05.05.2021, de către subsemnatul Igor Gheorghiuța, apărător, acționând în interesele lui Russu Roman a fost depusă în adresa procurorului de caz o cerere privind scoaterea învinuitului Russu Roman de sub urmărire penală în temeiul prevederilor art.275 pct.3), art.284 alin.(2) pct.2) Cod procedură penală, pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 326 alin.(1) din Codul penal. Adicional am pledat pentru inadmisibilitatea probelor acuzării, și anume:

Procesul verbal de examinare din data de 05.02.2021 prin care a fost efectuată examinarea obiectului, în cazul dat, a suportului electronic de stocare a informației de tip CD-R, cu capacitatea memoriei de 700 Mb, pe care de la martorul Fornea Serghei Valeriu au fost ridicate înregistrările audio a discuțiilor care au avut loc la 31.01.2021, între el cu cet.Russu Roman ****și ulterior cu inspectorul principal al postului vamal ”Costești” a Biroului Vamal Nord, Sorin Dumbrovanu, înregistrările audio, de fapt fiind efectuate de martorul Serghei Fornea la telefonul mobil personal;

Procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.02.2021, prin care s-a examinat dispozitivul de stocare a fișierelor din memoria telefonului lui Serghe Fornea;

Procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.02.2021, prin care s-au examinat și stenografiat discuțiile înregistrate de Serghei Fornea la 31.01.2021;

4. Procesul-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 11.04.2021, și anume a discuției dintre martorul denunțator Fornea Serghei și Russu Roman.

În contradicție cu prevederile art.295 alin.(1) CPP, care stipulează: „Cererile înaintate după ce s-a luat cunoștință de materialele urmăririi penale se examinează de către procuror în termen de cel mult 15 zile, prin ordonanță motivată se dispune admiterea sau respingerea lor și, în termen de 24 de ore, se aduc la cunoștință persoanelor care le-au înaintat”, procurorul Igor Pasat a expediat la data de 11.05.2021 cererea subsemnatului, pentru examinare Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani, bazându-se pe prevederile art.297 alin.(4) CPP. Conform art.297 alin.(4) CPP: „Toate cererile, plângerile și demersurile înaintate după trimiterea cauzei în judecată se soluționează de către instanța care judecă cauza”. La caz, cererea privind scoaterea învinuitului Russu Roman de sub urmărire penală în temeiul prevederilor art.275 pct.3), art.284 alin.(2) pct.2) Cod procedură penală a fost depusă la data de 05.05.2021, adică până la trimiterea cauzei în judecată, ceea ce impunea aplicarea art.295 alin.(1) CPP, nu însă a prevederilor art.297 alin.(4) CPP, adică soluționarea cererii de către procuror, prin emiterea unei ordonanțe motivate de admitere sau de respingere a cererii.

În așa mod, a fost încălcată procedura de sesizare a instanței, manifestată prin omisiunea procurorului de a soluționa toate cererile înaintate după finalizarea urmăririi penale, dar și prin îngrădirea accesului învinuitului și apărătorului de a lua cunoștință efectiv cu materialele cauzei penale, fiind afectat grav dreptul la un proces echitabil. În susținere celor indicate, trecem în evidență că finisarea urmăririi penale constituie o etapă importantă a procesului penal, și în ansamblu conține procedură complexă de sesizare a instanței, care include exercitarea obligatorie a tuturor procedurilor, drepturi și libertăți imperative prevăzute de art. 293-295 din Codul de procedură penală, care principal nu permite trimiterea în instanța de judecată a cauzei penale fără a asigura învinuitului și părții apărării accesul real și efectiv și a lua rezultativ cunoștință, în prealabil, anume la faza finisării urmăririi penale cu toate materialele cauzei penale, drepturi garantate de art. 22, 60 alin (1) pct.7), art. 66 alin.(1) pct.4) și 10) și art.68 din Codul de procedură penală, și art. 53 alin.(1) lit.b) din Legea cu privire la avocatură, încălcări care generează sancțiunea nulității absolute a rechizitoriului și a tuturor actelor procedurale anterioare și ulterioare și denotă poziția acuzării abuzive care fără exercitarea acestor imperative legale, trimiterea în instanța de judecată fără a respecta aceste imperative legale menționate.

La concret constatăm și invocăm că în speță procurorul Igor Pasat, contrar prevederilor 293 din Codul de procedură penală, nu a acordat posibilitatea învinuitului și părții apărării de a lua cunoștință cu toate materialele cauzei penale cuse, numerotate și indicate în borderou.

La acesta etapă procesuală importantă atât învinuitul Russu Roman, cât și apărătorul au fost privați de posibilitatea de a face cunoștință cu toate materialele cauzei penale, de a face copii și de a-și pregăti apărarea, inclusiv pentru a pregăti cereri noi în legătură cu urmărirea penală și de a invoca nulitatea actelor procedurale prevăzute de art. 293 alin.(6) și art. 251 din Codul de procedură penală doar la terminarea urmării penale – când partea ia cunoștință de materialele cauzei, fapt care poate fi corectată doar prin anularea acestor acte, respectiv urmează de menționat că în cazul dat de către procuror nu a fost asigurat dreptul la apărare efectiv garantat de art. 6 din CEDO, manifestată prin posibilitatea dată părților de a-și expune cauza în fața organelor judiciare fără a fi dezavantajată în fața părții acuzării.

Referitor la obligația procurorului de a oferi posibilitatea reală apărării de a face cunoștință cu materialele cauzei penale la o anumită fază și consecutivitate, de a respecta desfășurarea procesului penal în strictă conformitate cu legea, menționăm că potrivit prevederilor art.52 alin. (1) pct.24) și 25) Cod de procedură penală, în cadrul urmării penale (dar nu în cadrul judecării cauzei), procurorul trebuie să asigure posibilitatea de a lua cunoștință de materialele cauzei în condițiile Codului de procedură penală, adică în condițiile stabilite de art. 293-297 din Codul de procedură penală. În cazul din speță, prin privarea învinuitului Roman Russu de a face cunoștință cu materialele cauzei penale care îl vizează, anume la faza finisării urmării penale, a afectat în mod iremediabil dreptul la apărare al inculpatului, astfel încălcându-se art.6 §3 lit.c) coroborat cu art. 6 §1 din CEDO, deoarece în acest sens apărarea nu are pârghii de lupta cu partea acuzării și o eventuală confruntare a priori este defavorabilă, pentru că nu există o "egalitate de arme" anume din cauza ignorării a prevederilor legale, implicit a garanțiilor contra abuzurilor, ca componente ale procesului echitabil. Anume din aceste considerente legea este atât de severă, ca rezultat generează un șir de sancțiuni de nulitate, pentru că drepturile afectate nu mai pot fi reparabile și generează nulitatea tuturor actelor procedurale mai cu seamă "nu putem întoarce timpul înapoi" și este ireversibil.

Alte pârghii contra abuzului, decât consecințele nulității absolute, apărarea nu are, respectiv se solicită implicarea efectivă, activă și rezultativă a instanței, pentru a proteja drepturile lezate abuziv, inclusiv la acesta fază. Prin urmare, ilegalitatea acțiunilor de limitare a dreptului la asistență juridică, în timpul urmării penale afectează grav dreptul la un proces echitabil (cauza Pishchalnikov împotriva Rusiei, nr. 7025/04); or, la faza de urmărire penală, învinuitul și partea apărării dispun de mecanisme procesuale limitate la administrarea probelor și la participarea activă și independentă a avocatului în probatoriu.

Dreptul la apărarea indiferent sub ce formă, se aplică întregii proceduri (cauza Salduz împotriva Turciei, cererea nr.36391/02).

În consecință, de către procurorul Igor Pasat a fost încălcat dreptul la apărarea, dreptul la un proces echitabil, prin lipsirea învinuitului Russu Roman și apărătorului de a face cunoștință efectivă cu toate materialele cauzei penale și au fost lipsiți de o etapă procesuală care este una dintre cele mai importante când părțile pot lua cunoștință de materialele dosarului și pot invoca să fie efectuate acțiuni de urmărire penală suplimentare care ar stabili toate circumstanțele cazului, însă de teama de a nu prezenta careva probe suplimentare și invoca nulitatea unor acte care sunt efectuate cu încălcări intenționate, a decis să abuzeze de poziția sa procesuală, să sfideze prevederile legale și să se eschiveze de la anumite consecințe pentru acțiuni ilegale care le-a admis la exercitarea urmării penale, transferând toată responsabilitatea pe umerii instanței de judecată, inclusiv responsabilitatea de a soluționa cererea din 05.05.2021 privind scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Russu Roman, pe care anume procurorul trebuia să o soluționeze în virtutea normei imperative stipulate la art.295 alin.(1) CPP, context în care,

instanța de judecată trebuie să constate că a fost încălcat dreptul la apărarea, cât și nulitatea rechizitoriului.

Aspecte generale privind dreptul la apărare în sensul art. 6 § 3 CEDO

Dreptul la apărare reprezintă o prerogativă fundamentală recunoscută individului acuzat de săvârșirea unei infracțiuni condamnabile în virtutea normelor de drept penal, de a răspunde în mod coerent, prompt și adecvat acuzației înaintate. Dreptul la apărare constituie un drept subiectiv general, care conform CEDO în sfera sa include mai multe drepturi efective și concrete, precum dreptul de a fi informat despre cauza și natura acuzației, dreptul de a dispune de timpul și facilitățile necesare apărării sale, dreptul de autoapărare. Acest drept este garantat prin diverse instrumente internaționale: art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului; art. 14 alin. (3) din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice; art. 6 § 3 CEDO, cât și prin prevederile legale naționale; art. 26 din Constituție; art. 17 CPP. Datorită obligațiilor pozitive pe care le are în vederea asigurării acestui drept, R. Moldova a creat la nivel național un cadru legal accesibil și previzibil de implementare a standardelor internaționale în materie penală. Reprezentanții organului de urmărire penală și ai instanțelor de judecată sunt obligați să le pună în aplicare datorită prevederilor art. 7 CPP.

În diverse soluții de speță CEDO a reținut, că art. 6 § 3 lit. a) din Convenție reglementează dreptul „acuzatului” de a fi informat cu privire la natura și cauzele „acuzației” ce i se aduce. Dispozițiile convenționale precitate evidențiază necesitatea ca autoritățile naționale să depună o maximă diligență cu privire la modul în care se face notificarea „acuzației” către cel interesat, deoarece actul de acuzație are un rol determinant în procedura penală; începând cu data notificării, persoana în cauză este oficial avizată despre baza factuală și juridică a învinuirii ce i se aduce (Hotărârea din 19.12.1989, Cauza Kamasinski împotriva Austriei, § 79; Hotărârea din 25.03.1999, Cauza Pelissier și Sassi împotriva Franței, § 51-52; Hotărârea din 25.07.2000, Cauza Mattoccia împotriva Italiei, § 59). Art. 6 § 3 lit. a) din Convenție recunoaște acuzatului nu numai dreptul de a fi informat cu privire la „cauza” acuzației ... dar și la „natura”, adică încadrarea juridică a faptelor în cauză; în ambele situații informarea trebuie să fie detaliată (Hotărârea din 25.03.1999, Cauza Pelissier și Sassi împotriva Franței, § 51; Hotărârea din 25.07.2000, Cauza Mattoccia împotriva Italiei, § 59; Hotărârea din 07.01.2010).

Totodată, instanța europeană a decis că sfera de aplicare a art. 6 § 3 lit. a) CEDO trebuie apreciată, în special, în lumina dreptului general la un proces echitabil, garantat de art. 6 §1 din Convenție. În materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unui inculpat și, prin urmare, cu privire la încadrarea juridică pe care instanța ar putea să o rețină împotriva acestuia este o condiție esențială a echității procedurii (Hotărârea din 25.03.1999, Cauza Pelissier și Sassi împotriva Franței, §52; Hotărârea din 01.03.2006, Cauza Sejdovic împotriva Italiei). De asemenea, există o legătură între lit. a) și lit. b) ale art. 6 § 3 din Convenție, iar dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie să fie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-și pregăti apărarea (Hotărârea din 25.03.1999, Cauza Pelissier și Sassi împotriva Franței).

Aspecte generale privind principiul legalității incriminării și a pedepsei

Prin Hotărârea nr. 27 din 21.09.2017, Curtea Constituțională a reiterat următoarele: „42. ... articolul 7 din Convenție ... consacră ... principiul legalității incriminării și a pedepsei ... Pe lângă interzicerea în special a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni, acesta mai prevede și principiul conform căruia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului ...”.

În Hotărârea din 24.05.2007, pronunțată în cauza Dragotoniș și Militaru-Pidhorni împotriva României, CtEDO a statuat, printre altele, următoarele: „33. ... art. 7 § 1 din Convenție consacră ... principiul legalității delictelor și a pedepselor ... el prevede ... neaplicarea legii penale în mod extensiv în dezavantajul acuzatului ...”.

Esența și evoluția acuzațiilor penale în speță

În primul rând, urmează de reținut că la originea cauzei penale se află denunțul lui Fornea Serghei ***** din 02.02.2021 (vol. I, f.d. 10-11). Or, în rechizitoriu, procurorul a indicat că temei pentru începerea urmăririi penale a servit denunțul lui Fornea Serghei ***** În mod legal, în strictă conformitate cu litera și spiritul legii procesual-penală – art.263 alin.(2) CPP acesta nu poate fi recunoscut ca fiind un denunț, ci un autodenunț (art.264 CPP). Aceasta deoarece, însăși denunțatorul declară pe propria răspundere că a transmis la data de 31.01.2021 remunerație ilicită, adică 150 euro lui Russu Roman, pentru ca cel din urmă să le transmită către persoanele publice din cadrul postului vamal ”Costești” al Biroului Vamal Nord, în scopul de a-l favoriza pe denunțator, adică pe Serghei Fornea, la stabilirea costului minim de vamă la devamarea mijlocului de transport de model ”Volkswagen Crafter” anul producerii 2012, de culoare albastru închis și 3 seturi de mobilă, din lemn natural și piele, foste în folosință, acțiuni urmate de influența promisă și de obținerea rezultatului urmărit, acțiuni recunoscute de legea penală ca fiind infracțiuni aflate în concurs – art.326 alin.(11) și art.325 alin.(1) Cod penal, adică cumpărare de influență și corupere activă. Iar în cazul depunerii unui autodenunț, legislația procesual-penală prevede o audiere în condiții speciale, cu înregistrarea audio sau video a declarațiilor autodenunțatorilor (art.264 alin.(2) CPP).

Având în vedere că la originea cauzei penale se află denunțul lui Fornea Serghei ***** din 02.02.2021, nu însă un autodenunț, prevalându-ne de prevederile art.94 alin.(1) pct.8 CPP, potrivit cărora: „În procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod”, denunțul lui Fornea Serghei nu poate constitui o probă și urmează a fi exclus, iar pe cale de consecință pornirea urmăririi penale este viciată, respectiv actul procedural – ordonanța de pornire a urmăririi penale din 08.02.2021 este lovit de nulitate, având ca temei art.251 CPP alineatul (1) - încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluiași act

Totodată, reieșind din conținutul rechizitoriului, se constată că aceleași declarații ale lui Fornea Serghei date în calitate de martor la urmărirea penală, nu corespund stării de fapt care rezultă din piesele dosarului. La concret, martorul Fornea Serghei a declarat la urmărirea penală că: „... Roma a spus că de la el nimeni nu va lua banii, fapt care l-a impus să-i transmită 150 euro, 3 bancnote a câte 50 euro, după care Roman a plecat la Sorin, pe ascuns, dar el totuși a văzut cum a transmis banii vameșului, după care Sorin s-a apropiat de el și a solicitat să semneze circa 4 file cu acte întocmite de el, exact ce acte nu ține minte, dar erau și pentru devamarea mașinii, dar și pentru devamarea mobilei”. În baza declarațiilor lui, la 06.04.2021, Dumbroveanu Sorin Feofan (inspectorul vamal), a fost recunoscut în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal. Însă, prin ordonanța din 04.05.2021 Dumbroveanu Sorin a fost scos de sub urmărire penală privind comiterea de către el a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit.c) CP în temeiul art. 275 pct.1) CPP, adică în legătură cu faptul că nu există faptul infracțiunii. Așadar, scoaterea de sub urmărire penală a lui Dumbroveanu Sorin pe temei de reabilitare, constatându-se lipsa faptului infracțiunii, denotă că

așa-zisul declarat Fornea Serghei a mințit la darea declarațiilor în calitate de martor, atunci cât a pretins că a văzut cum Russu Roman a transmis pe ascuns lui Dumbroveanu Sorin mijloacele financiare în cuantum de 150 euro. Având în vedere această circumstanță, procurorul de caz trebuia să-și pună întrebarea referitoare la credibilitatea declarațiilor în ansamblu furnizate de către așa-numitul martor Fornea Serghei și, în orice caz, să se conducă de prevederile art.8 alin.(3) în coroborare cu art.19 alin.(3) Cod procedura penală, potrivit cărora circumstanța în cauză (dezinformarea conștienta a organului de urmărire penală) urmează a fi interpretată doar în favoarea învinutului Russu Roman.

În altă ordine de idei, atragem atenția că învinuirea adusă lui Russu Roman se bazează în exclusivitate pe următoarele probe:

1. Procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.02.2021 (vol. I, f.d. 29-30), prin care s-a examinat dispozitivul de stocare a fișierelor din memoria telefonului lui Serghe Fornea;

2. Procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.02.2021 (vol. I, f.d. 34-42), prin care s-au examinat și stenografiat discuțiile înregistrate de Serghe Fornea la 31.01.2021, în cazul dat, a suportului electronic de stocare a informației de tip CD-R, cu capacitatea memoriei de 700 Mb, pe care de la martorul Fornea Serghei ***** au fost ridicate înregistrările audio a discuțiilor care au avut loc la 31.01.2021, între el cu cet.Russu Roman ***** și ulterior cu inspectorul principal al postului vamal "Costești" a Biroului Vamal Nord, Sorin Dumbroveanu, înregistrările audio, de fapt fiind efectuate de martorul Serghe Fornea la telefonul mobil personal. Conform stenogramei convorbirilor ambientale de pe suportul electronic de tip CD-R, efectuate la data de 31.01.2021 începând cu ora 17:10 pînă la 18:11, s-a stabilit că Serghe Fornea îi spune lui Roman Russu "Roma dacă te grăbești, eu așea văd cum mi se primește...", la ce Roman Russu i-a răspuns "Ei de la matali na sî eii în primul rînd, ... Ei de la neata rubli na sî eei în primul rînd, ori nu înțeleji?", după care Roman Russu îi declară lui Serghe Fornea "Da dacă eu mă duc, ei na sî eie di la netali înțeleji șii fișca... Eu deatîta și stau!", după care S.Fornea declară "Trebî băieții mulțumiți, nu sî discutî", mai apoi în discuție intervine inspectorul principal al BV Nord Sorin Dumbroveanu, numind suma de "22500 (minimal); Nu din suma șeea; care ați indicat-o voi și pentru mobilă, undeva vo 4000 lei". Înregistrările ulterioare din anexa nr.2 și nr.3 au următorul conținut, - Roman Russu declară "150 ceea și trebî sî le dai lor...", la ce S.Fornea întrebă "pe tăt?", urmând răspunsul lui Roman Russu "pe tăt!" ulterior S.Fornea spune "Vseo, na duti și transmite...";

3. Procesul-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 11.04.2021 (vol. I, f.d. 44-48) și anume, a discuției dintre martorul denunțator Fornea Serghe și Russu Roman. Din conținutul discuției se atestă faptul că inculpatul Russu Roman confirmă că a primit suma de 150 euro de la Fornea Serghe susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Serviciului Vamal. Mai mult ca atât acesta declară că suma respectivă de bani ar fi transmis-o persoanelor publice menționate. Concluzia respectivă reiese din discuția persoanelor menționate, astfel Fornea Serghe întreabă: „...merji vorba de 100 de euro, da la noi s-o primit 150...” la ce inculpatul Russu Roman răspunde: „...Și o zis omu eu aceea ți-am spus...nu depinde de mine acolo...” la fel inculpatul în cadrul discuției declară: „eu de la tine am intrat drept la dânsul..”.

Aceste probe nu pot fi admisibile, iar temei juridic de excludere a acestora constituie art. 94 CPP al RM, alineatul (1) în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărîri judecătorești datele care au fost obținute:

- pct.1) prin violarea drepturilor și libertăților persoanei;

- pct.6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată;
- pct.8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

Conform prevederilor art. 251 CPP al RM, alineatul (1) încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluși act, alineatul (2) încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural, alineatul (3) nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

În argumentarea neadmiterii procesului-verbal de examinare a obiectului din 02.02.2021 (vol. I, f.d. 29-30), a procesului-verbal de examinare a obiectului din 05.02.2021 (vol. I, f.d. 34-42) și a procesului-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 11.04.2021 (vol. I, f.d. 44-48), în calitate de probe, apărarea evidențiază, că potrivit actelor cauzei martorul denunțator Fornea Serghei, s-a prezentat la organul de urmărire penală la data de 02 februarie 2021, susținând că Russu Roman a pretins și a primit la 31.01.2021 de la acesta suma de 150 euro pentru a influența un funcționar public.

Astfel, din actele dosarului nu există niciun indiciu cu referire la faptul că au fost efectuate careva măsuri speciale de investigație până la data de 02 februarie 2021 într-un cadru legal (or, urmărirea penală a fost începută abia la 08.02.2021), în rezultatul cărora au fost acumulate probe, și anume înregistrările prezentate de către denunțatorul Fornea Serghei. Mai mult ca atât, întocmirea procesului-verbal de examinare a obiectului din 02.02.2021 (vol. I, f.d. 29-30) și a procesului-verbal de examinare a obiectului din 05.02.2021 (vol. I, f.d. 34-42) au fost realizate tot înainte de pornirea urmăririi penale!!!

Cu referire la aceste acțiuni ale organului de urmărire penală, apărarea subsidiar mai subliniază că potrivit prevederilor procesuale penale privind activitatea specială de investigații, și anume în concordanță cu prevederile art. 1329 alin. (9) Cod de procedură penală, stenograma comunicărilor constituie reproducerea integrală, în formă scrisă, pe suport de hârtie, a comunicărilor interceptate și înregistrate care au importanță pentru cauza penală. În stenograma comunicărilor se indică data, ora și durata comunicării, numele persoanelor, dacă sunt cunoscute, ale căror comunicări sunt stenografiate, precum și alte date. La procesul-verbal se anexează în original suportul pe care au fost înregistrate comunicările interceptate, făcându-se mențiune despre împachetarea și sigilarea acestuia.

Contrar acestor prevederi legale, în momentul când au fost ridicate de la Fornea Serghei a informației cu privire la înregistrările convorbirilor purtate dintre acesta și Russu Roman, organul de urmărire penală nu a solicitat și nu a ridicat originalul suportului pe care au fost înregistrate convorbirile, adică telefonul mobil cu care au fost efectuate înregistrările de către Fornea Serghei. În acest context, apărarea atenționează că în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată.

Deci, pe lângă faptul că aceste probe nu au fost acumulate în ordinea stabilită de legislația procesuală penală (înainte de pornirea urmăririi penale), conținutul acestora după criteriul timpului, nu corespunde timpului indicat în conținutul stenogramelor și, prin urmare se consideră nule, în special din considerentul că prin măsurile intruzive avute în vedere, au fost îngădite nejustificat drepturile fundamentale ale lui Russu Roman, inclusiv cele garantate prin art. 8 CEDO, adică au fost provocate vicii fundamentale care afectează întregul proces, sancțiunea imediată fiind nulitatea actelor de procedură și inadmisibilitatea probelor în proces. Respectiv, actele de procedură sunt afectate de nulitate în sensul art. 251 CPP.

În afară de aceasta, apărarea atestă și faptul că discuțiile înregistrate pe aceste discuri nu indică la concluzia certă că Russu Roman ar fi susținut că are influență asupra persoanelor publice menționate, în scopul de a-i determina pe aceștia să-l favorizeze pe Serghei Fornea. Or, din conținutul real al stenogramelor convorbirilor descrise în procesul-verbal de cercetare a obiectelor dintre Russu Roman și Fornea Serghei (vol. I, f.d. 34-42), nu rezultă că acesta a susținut că are influență asupra persoanelor publice menționate, în scopul de a-i determina pe aceștia să-l favorizeze pe Serghei Fornea contra sumei de 150 euro.

Astfel, din cele desprinse din materialele dosarului, rezultă că întrevederile înregistrate la etapa preliminară de către Fornea Serghei, au avut loc la inițiativa celui din urmă, și se creează impresia că inițierea convorbirilor de către declarant poartă o formă de incitare a inculpatului Russu Roman, adică un mijloc de provocare, întrucât din tabloul prezentat nu există vreo dovadă că Russu Roman ar fi avut intenția săvârșirii unor astfel de fapte. Despre acest fapt, recunoaște însăși procurorul în rechizitoriu. La modul concret, reieșind din conținutul rechizitoriului întocmit la data de 06 mai 2021, context în care procurorul în Procuratura Anticorupție, Igor Pasat reține în sarcina învinutului Russu Roman, acceptarea de bani – modalitate normativă de exprimare a laturii obiective ale traficului de influență. În ipoteza acceptării, inițiativa aparține în exclusivitate cumpărătorului de influență. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acțiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acțiuni săvârșite din partea cumpărătorului de influență (pct.3.2 în coroborare cu pct.17.1 din Hotărârea Plenului CSJ a RM „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”, nr.11 din 22.12.2014 (în continuare – Hotărârea Plenului CSJ a RM nr.11/2014). Din aceste rațiuni, însăși reținerea la încadrare a acțiunii de acceptare, ne dovedește că inițiativa traficului a apărut tocmai de la denunțator, nu însă de la Russu Roman.

Mai mult, din stenogramele anexate privind interceptarea și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 11.04.2021, și anume a discuției dintre martorul denunțator Fornea Serghei și Russu Roman, se atestă că Fornea Serghei, mai întâi se adresează către Russu Roman cu întrebări de ordin general privind prestarea serviciilor de către Russu Roman, iar ulterior discuția decurge treptat spre anumite detalii care doar sugerează că ar fi vorba despre mijloace bănești, însă nu se determină cert pentru ce sunt acestea pentru onorariu lui sau altceva. Caracterul provocator al comportamentului martorului Fornea Serghei se reflectă și prin faptul că acesta nu s-a limitat la o singură discuție, dar a continuat din nou să-l incite pe inculpat, insistând de mai multe ori de a se întâlni cu acesta și instigându-l prin fraza „poate 100 euro, 150 cam mult”. Cu alte cuvinte, inculpatul susține faptul că acesta ar fi fost provocat la săvârșirea unei astfel de infracțiuni, de către martorul denunțator Fornea Serghei, care a acționat sub controlul organului de urmărire penală, sub pretextul că are nevoie de serviciile ultimului de a transporta un alt mijloc de transport, deoarece cel inițial a fost vândut.

În acest context, cu referire la acest aspect apărarea, enunță că jurisprudența CtEDO în materia provocării interzice organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru

acestea să provoace o persoană să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe.

În cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, procurorul trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenție toate probele obținute în rezultatul provocării de către ”organul de urmărire penală” trebuie să fie excluse.

Acest lucru este valabil îndeosebi atunci când activitatea operativă de investigații a organului de urmărire penală a avut loc în lipsa unui cadru juridic suficient sau a garanțiilor adecvate (a se vedea hotărârile CtEDO în cauzele Ramanuskas împotriva Lituaniei, § 60; Edwards și Lewis împotriva Regatului Unit, §§ 46-48; Khudobin împotriva Rusiei, nr. 59696/00, §§ 133-35; Pareniuc împotriva Moldovei, § 34; Sandu împotriva Moldovei, § 31).

În sensul jurisprudenței invocate, provocarea reprezintă acțiunea neloială realizată în scopul obținerii de probe, constând în determinarea cu bună-știință a unei persoane să comită o infracțiune sau să continue săvârșirea unei infracțiuni.

Agentul provocator se află practic, din punctul de vedere al dreptului substanțial, în postura instigatorului care determină o persoană să ia o rezoluție infracțională. Prin urmare, provocarea constituie una dintre sursele nulităților în procesul penal care are ca efect subsecvent excluderea probelor obținute ca urmare a provocării.

Rațiunea interdicției provocării săvârșirii unei infracțiuni constă în aceea că statul, prin agenții săi, nu poate să-și depășească competența de a aplica legea, prin instigarea unei persoane să săvârșească o infracțiune, pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru că apoi să declanșeze împotriva acestei persoane mecanismele procesului penal, în vederea tragerii la răspundere.

Sintetizând concepția CtEDO în acest domeniu, apărarea atenționează că operațiunile sub acoperire necesită a fi executate într-o manieră pasivă, fără nicio presiune care l-ar determina pe acuzat la săvârșirea infracțiunii prin mijloace cum ar fi preluarea inițiativei de a contacta persoana, reînnoirea ofertei în pofida refuzului inițial, încurajarea insistentă, promisiunea de avantaje financiare cum ar fi creșterea prețului peste medie sau apelarea la compasiunea persoanei.

Pentru a verifica dacă persoana a fost provocată să săvârșească infracțiunea, acuzarea trebuie să stabilească dacă ea putea fi în mod rezonabil considerată ca fiind implicată în activitatea infracțională respectivă până la implicarea organului de urmărire penală.

În cauza Miliniene împotriva Lituaniei, hotărârea din 24 iunie 2008, § 38, Curtea europeană a menționat, că în cazul în care implicarea poliției se limitează la asistarea unei persoane private la înregistrarea săvârșirii unei acțiuni ilegale de către o altă persoană privată, factorul determinant rămâne a fi comportamentul celor 2 persoane.

Sediul juridic al materiei analizate îl constituie, în primul rând, pct. 11) alin. (1) art. 94 din Codul de procedură penală. Conform acestei norme, „în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: [...] prin provocarea [...] persoanei la săvârșirea infracțiunii.”

Aceste idei devin și mai clare atunci când le privim prin prisma următoarei explicații din practica judiciară: „Împrejurările de fapt ale cauzei [...] demonstrează clar că inculpatul L.P. a fost supus unei acțiuni de [...] provocare flagrantă de a se implica în activitatea infracțională, în lipsa vreunui indiciu că infracțiunea respectivă ar fi fost săvârșită de el fără această [...] provocare [...]. Respectiv, Colegiul (se are în vedere Colegiul penal al Curții de Apel Bălți – n.a.) ajunge la concluzia că actele procesuale în temeiul cărora au fost administrate probele ce au stat

la baza învinuirii aduse inculpatului I.P. [...] sunt lovite de nulitate, deoarece până la momentul provocării [...] n-au existat suspiciuni obiective ce ar demonstra implicarea inculpatului în activitatea infracțională, iar înseși probele administrate pe caz [...] urmează a fi recunoscute inadmisibile datorită faptului că au fost obținute prin [...] provocarea persoanei la săvârșirea infracțiunii, fiind excluse din dosar, pentru, că nu pot fi statuate la baza unei sentințe de condamnare.”

Conform alin. (3) art. 8 din Codul de procedură penală, „concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Rezultă că toate dubiile privind existența provocării unei fapte prevăzute de legea penală trebuie interpretate în favoarea persoanei provocate, în cazul de față, în favoarea lui Russu Roman.

Necesitatea interpretării tuturor dubiilor privind existența provocării unei fapte, care este prevăzută de legea penală, în favoarea persoanei provocate este subliniată și în practica judiciară. Spre exemplu, într-o speță, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție explică: „Din cele desprinse din materialele dosarului, rezultă că toate întrevederile, înregistrate la etapa preliminară de către A.I., au avut loc la inițiativa acestuia. Se creează impresia că inițierea convorbirilor de către declarant poartă o formă de incitare a inculpatului, i.e. un mijloc de provocare, întrucât din tabloul prezentat nu rezultă vreo dovadă că S.I. ar fi avut intenția săvârșirii unor astfel de fapte. Mai mult, din stenogramele anexate, se atestă că A.I., mai întâi se adresează către S.I. în legătură cu anumite probleme de ordin general privind controlul ce era în curs de desfășurare, iar ulterior discuția alunecă treptat spre anumite detalii care doar sugerează că ar fi vorba despre mijloace bănești. Totodată, nu se determină cert că, atunci când A.I. spune „scădem oleacă”, se discută anume despre bani. La rândul său, inculpatul nu a reacționat într-un mod pozitiv sau negativ spunând că „eu mă gândesc, mă uit la niște momente și lasă că mâine vorbim”. Caracterul provocator al comportamentului martorului A.I. se reflectă și prin faptul că acesta nu s-a limitat la o singură discuție, dar a continuat din nou să-l incite pe inculpat, venind de mai multe ori la acesta și instigându-l prin fraza „odna štuka, dolari ori euro”.

Sub acest aspect, consider că instanța de judecată trebuie să acorde o atenție deosebită declarației apărării cu privire la actele de provocare la care a fost supus inculpatul Russu Roman, aspect care se conține în mod special în pct. 25.4. din Hotărârea Plenului CSJ a RM nr.11/2014, potrivit căruia: „Orice declarație că acuzatul a fost provocat la săvârșirea actelor de corupție urmează a fi analizată de către instanțele de judecată în hotărârile sale și este sarcina acuzării să demonstreze că nu a fost o provocare. Instanțele urmează să evalueze dacă acțiunile provocatorului privat au avut efectul provocării și dacă infracțiunea putea fi comisă fără intervenția provocatorului. În sentința instanței de judecată, în cazul în care partea apărării invocă provocarea, urmează să se regăsească următoarele: - motivarea de ce au fost preferate anumite probe în detrimentul altora; - motivarea faptului respingerii cererii de administrare a altor probe”.

În conformitate cu prevederile art.94 alin.(1) pct.11) Cod procedura penală, nu pot fi admise ca probe, datele care au fost obținute prin provocare, și urmează a fi excluse din dosar. Respectiv, actele de procedură ce vizează aceste acțiuni sunt afectate de nulitate, iar mijloacele de probă – elementele de fapt sunt inadmisibile în procesul penal.

Așadar, la caz se atestă că Russu Roman a fost urmărit penal, în prezent judecat, cu încălcarea art. 6 § 2 și § 3, art.7 §1, art.8 CEDO. În asemenea condiții, potrivit art. 29 alin. (4) CPP se impune constatarea încălcării drepturilor fundamentale, cu toate efectele ce se impun,

inclusiv constatarea nulității actelor de procedură și a inadmisibilității probelor în contextul argumentelor aduse.

În raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, ținând cont de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții de la Strasbourg, solicită, asigurarea examinării obiecțiilor și a solicitărilor invocate conform principiului contradictorialității; în temeiul art. 29 alin. (4) CPP a constata violarea art. 6 §2 și §3; art.7 §1, art.8 CEDO, inclusiv încălcarea principiului legalității procesului și a principiului preeminenței dreptului garantat prin art. 1 CEDO coroborat Preambulului Convenției; a pune în aplicare remedii adecvate în vederea asigurării eficacității drepturilor garantate de CEDO și a constata nulitatea actelor de procedură în cauza penală nr. 2021970055, inclusiv: ordonanța de pornire a urmăririi penale din 08.02.2021; denunțul lui Fornea Serghei din 02.02.2021; procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.02.2021; procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.02.2021, prin care s-au examinat și stenografiat discuțiile înregistrare de Serghei Fornea la 31.01.2021; procesul-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 11.04.2021, fiind lovite de nulitate absolută; toate actele de procedură care au fost emise și efectuate după data de 05.05.2021, adică după terminarea urmăririi penale, inclusiv actului de sesizare a instanței de judecată (rechizitoriului) și a inadmisibilității probelor în proces, conform obiecțiilor formulate supra.

Examinînd cererile înaintate de avocatul Igor Gheorghiuța, în interesele inculpatului Russu Roman, instanța de judecată ajunge la concluzia că ele urmează a fi respinse, ca neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 244 alin. (1) Cod de procedură penală, cererile în procesul penal constituie solicitările adresate, în scris sau oral, de către părțile în proces sau alte persoane interesate organului de urmărire penală sau instanței în legătură cu desfășurarea procesului, constatarea circumstanțelor ce au importanță pentru cauză, precum și cu asigurarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei.

Potrivit art. 284 Cod de procedură penală, (1) Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată.

(2) Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală are loc cînd aceasta este bănuit sau învinuit și se constată că:

- 1) fapta nu a fost săvîrșită de bănuit sau învinuit;
- 2) există vreuna din circumstanțele prevăzute la art. 275 pct. 1)–3);
- 3) există cel puțin una din cauzele prevăzute la art. 35 din Codul penal.

(3) Procurorul, la propunerea organului de urmărire penală sau din oficiu, în cazul în care constată temeiurile prevăzute la alin. (2), dispune, prin ordonanță motivată, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală. Persoana poate fi scoasă de sub urmărirea penală integral sau numai cu privire la un capăt de acuzare.

(4) Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală se face conform prevederilor prezentului cod care reglementează încetarea urmăririi penale, ce se aplică în mod corespunzător.

(5) Concomitent cu scoaterea persoanei de sub urmărirea penală în cazurile prevăzute la alin. (2) pct. 2) și 3), dacă fapta penală nu se impută altei persoane și nu este necesară continuarea procesului penal, prin aceeași ordonanță se dispune și clasarea cauzei penale.

(6) Dacă se dispune scoaterea persoanei de sub urmărirea penală doar cu privire la un capăt de acuzare sau în cazul prevăzut la alin. (2) pct. 1) ori dacă din alte considerente este necesară continuarea urmăririi penale, procurorul, după caz, restituie cauza penală organului de

urmărire penală, cu indicația respectivă, sau dispune o altă soluție în conformitate cu prezentul cod.

La data de 05.05.2021, Procurorul în procuratura Anticorupție, Igor Pasat, a anunțat învinuitul Russu Roma și avocatului Gheorghită Igor despre terminarea urmăririi păenale și de prezentare a materialelor dosarului penal pentru luarea cunoștinței (Vol. I, f.d.117).

La 06.05.2021, cauza penală de învinuire a lui Russu Roma de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, a fost expediată după competență la Judecătoria Drochia sediul Rîșcani, și la data de 14.05.2021, cauza penală a parvenit spre examinare la Judecătoria Drochia sediul Rîșcani.

Cererea avocatului Igor Gheorghită, depusă în interesele învinuitului Russu Roman, în adresa Procuraturii Anticorupție, oficiul Nord, a parvenit la data de 07.05.2021, după terminarea urmăririi penale și expedierea cauzei după competență în instanța de judecată.

Astfel, la data de 07.05.2024, data depunerii cererii de către avocatul Igor Gheorghită, în interesele învinuitului Russu Roman, urmărirea penală a fost terminată, cauza penală fiind expediată după competență la instanța de judecată, și Russu Roman deja nu mai deținea statut de învinuit, condiție care este obligatorie potrivit prevederilor art. 284 alin.(2) Cod de procedură penală, care direct stipulează, că scoaterea persoanei de sub urmărirea penală are loc când aceasta este bănuțit sau învinuit.

În sensul art. 251 Cod de procedură penală ”Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluț act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părților. Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea și actul declarat nul. În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată dispune, atunci când este necesar și dacă este posibil, refacerea aceluț act cu respectarea dispozițiilor legale.

Așa dar, normei citate supra ”Încălcarea oricărui alte prevederi legale decât cele prevăzute în 251 Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștința de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță”.

Pe când celelalte încălcări procesuale, altele decât cele stipulate la art. 251 Cod procedură penală, pot atrage nulitatea actului procesual doar când au fost invocate în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștința de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

După cum rezultă din materialele cauzei penale, învinuitul pe parcursul urmăririi penale și la finele ei n-a invocat excepția de nulitate a actului procesual și anume la ordonanța de pornire a urmăririi penale din 08.02.2021; denunțul lui Fornea Serghei din 02.02.2021; procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.02.2021; procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.02.2021, prin care s-au examinat și stenografiat discuțiile înregistrare de Serghei Fornea la 31.01.2021; procesul-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 11.04.2021, fiind lovite de nulitate absolută; toate actele de procedură care au fost emise și efectuate după data de 05.05.2021 deși a luat cunoștință cu

materialele acumulate la dosar, ceea ce în corespundere cu art. 230 alin. (2) Cod procedură penală duce la imposibilitatea invocării acesteia pe parcursul judecării cauzei în fond.

Prin urmare cele invocate de către avocatul Igor Gheorghică privind declararea nulitatea actelor de procedură în cauza penală nr. 2021970055, inclusiv: ordonanța de pornire a urmăririi penale din 08.02.2021; denunțul lui Fornea Serghei din 02.02.2021; procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.02.2021; procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.02.2021, prin care s-au examinat și stenografiat discuțiile înregistrare de Serghei Fornea la 31.01.2021; procesul-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 11.04.2021, fiind lovite de nulitate absolută; toate actele de procedură care au fost emise și efectuate după data de 05.05.2021, adică după terminarea urmăririi penale, inclusiv actului de sesizare a instanței de judecată (rechizitoriului) și a inadmisibilității probelor în proces, conform obiecțiilor formulate supra și rechizitoriu se respinge ca neîntemeiată reieșind din cele invocate supra.

Necăutând la faptul că, inculpatul **Russu Roman ******* nu a recunoscut vina, vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate se dovedește prin declarațiile martorului, martorilor și prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume:

-Declarațiile martorului Fornea Serghei (vol. I f.d 13-16, vol.I f.d 133-134);

-Procesul verbal de examinare din data de 05.02.2021 (vol. I f.d 34-42);

-Denunțul lui Fornea Serghei ***** din 02.02.2021(vol. I f.d 10-11);

-Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 02.02.2021 (vol. I f.d 65);

-Procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.02.2021, prin care s-a examinat dispozitivul de stocare a fișierelor din memoria telefonului lui Serghie Fornea (vol. I f.d 29-30);

-Planșa fotografică, anexă la procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.02.2021 (vol. I f.d 31-33);

-Procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.02.2021, prin care s-au examinat și stenografiat discuțiile înregistrare de Serghei Fornea la 31.01.2021(vol. I f.d 34-42);

-Ordonanță de recunoaștere și anexare la materialele cauzei penale a mijloacelor de probă din 08.02.2021(vol. I f.d 43);

-Procesul-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 11.04.2021(vol. II f.d 44-48);

-Ordonanță privind pertinenta probelor pentru cauza penală și anume rezultatele interceptării comunicărilor și imaginilor din 11.04.2021(vol. II f.d 55-56);

-Încheierea judecătorului de instrucție din 12.04.2021 privind verificarea legalității măsurii speciale de investigații (vol. II f.d 57-59);

-Procesul-verbal de confruntare din 22.04.2021, între martorul S.Fornea și bănuitul Roman Russu (vol. II f.d 83-86);

- Ordonanță de recunoaștere și anexare la materialele cauzei penale a mijloacelor de probă din 26.04.2021, după cum urmează:

- DVD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** , împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- DVD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** , împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- DVD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** , împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- DVD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** , împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";

- DVD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al *****, împachetat în plic de hîrtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al *****, împachetat în plic de hîrtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al *****, împachetat în plic de hîrtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al *****, împachetat în plic de hîrtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al *****, împachetat în plic de hîrtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al *****, împachetat în plic de hîrtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al *****, împachetat în plic de hîrtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al *****, împachetat în plic de hîrtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R de model „Artex” cu inscripția „Înscrieri operative audio 11.03.2021, împachetat în plicul nr.1 sigilat cu amprenta ștampilei „Pentru pachete a DGT Nord al CNA”. (vol.II f.d 62-63);
- Copie ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale cu clasarea procesului penal în privința lui Fornea Serghei emis de către procurorul în Procuratura Anticorupție Ion Pripa la data de 07.05.2021 (vol.III f.d 33-34);

Lista probelor apărării:

- Cererea lui Russu Roman către ASP (vol.III f.d 36);
- Răspunsul ASP nr. 01/425dp din 17.11.2021 cu anexa nr.1 cu 7 file (vol.III f.d 37-45);
- Plângerea lui Russu Roman înregistrată cu nr. R-711/21 din 09.12.2021 către Centrul Național pentru Protecția datelor cu caracter personal(vol.III f.d 46-47);
- Răspunsul nr. 04-14/R-711/21 din 29.12.2021 oferit de către Centrul Național pentru Protecția datelor cu caracter personal (vol.III f.d 48-49);
- Cererea lui Russu Roman din 26.01.2022 adresată către ASP (vol.III f.d 50-51);
- Interpelare de avocat din 22.12.2021 adresată către ASP (vol.III f.d 52);
- Adeverința nr. *****,din 04.01.2022 eliberată de către ASP (vol.III f.d 53);
- Interpelare de avocat din 12.01.2022 către ASP (vol.III f.d 54);
- Răspunsul din 20.01.2022 cu nr. 03/01-Gh-33 cu anexe 20 file (vol.III f.d 55-75).

În conformitate cu art. 100 alin.(4) Cod de procedură penală, *toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.*

Conform prevederilor art. 101 alin. (1) – (4) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire*

penală sau instanța de judecată. (4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Reieșind din probele stabilite în ședința de judecată, instanța ajunge la concluzia, că acțiunile inculpatului **Russu Roman ******* corect au fost încadrate în prevederile art. 326 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova, „traficul de influență, cu următoarele semne calificative: Pretinderea, acceptarea, primirea personal de bani, pentru sine și altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”, este învinuit pe faptul că acționând intenționat și din interes material, la 31.01.2021, susținând că are influență asupra unor funcționari din cadrul postului vamal ”Costești” a Biroului Vamal Nord, care conform art. 123 alin. (2) Cod penal sunt persoane publice, în atribuțiile de serviciu ale cărora intră: ”efectuarea controlului vamal al bunurilor, mărfurilor și mijloacelor de transport trecute peste frontiera vamală de către persoanele fizice sau juridice, autorizarea plasării bunurilor, mărfurilor și mijloacelor de transport în destinații vamale și regimuri vamale definitive, asigurarea încasării corecte, depline și la timp a drepturilor de import/export stabilite de legislația în vigoare pentru plasarea mărfurilor și mijloacelor de transport în anumite regimuri și destinații vamale, precum și alte operațiuni vamale”, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

Astfel, susținând că are influență asupra persoanelor publice menționate, în scopul de a-i determina pe aceștia să-l favorizeze pe Serghei Fornea, la stabilirea costului minim a drepturilor de import la vămuirea mijlocului de transport de model ”Volkswagen Crafter”, WIN: ***** anul producerii 2012, de culoare albastru închis și a 2 seturi de mobilă foste în folosință, importate de Serghei Fornea, în aceeași zi, prin postul vamal ”Costești” a Biroului Vamal Nord, situat în or. Costești raionul Rîșcani, aproximativ la ora 16.30 data de 31.01.2021, fiind pe teritoriul postului vamal indicat, a pretins personal de la Fornea Serghei Valeriu, pentru sine și altă persoană, mijloace bănești în suma de 150 euro, ceea ce conform ratei de schimb, constituia suma de 3122 lei, pentru a determina persoanele publice menționate să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume să stabilească costul minim pentru drepturile de import la automobilul Volkswagen Crafter”, WIN: ***** anul producerii 2012, de culoare albastru închis și a 2 seturi de mobilă foste în folosință, bani pe care, urmare a insistenței sale, i-a primit în aceeași zi de la Fornea Serghei aproximativ la orele 17.00.

În această ordine de idei, instanța de judecată nu poate reține argumentul inculpatului precum că nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate calificându-l ca o modalitate a acestuia de a se apăra și o încercare de a evita răspunderea pentru cele comise. Mai mult decât atât, argumentul dat se combate prin declarațiile martorului Fornea Serghei făcut în ședința de judecată precum și materialele dosarului cercetare în ședința de judecată.

În acest sens, instanța de judecată va reține declarațiile martorului Fornea Serghei care și le-a menținut în cadrul confruntărilor și audierii sale în cadrul ședinței de judecată, în luna ianuarie 2021, dorind să procure un microbuz, prin intermediul unor cunoscuți în Olanda, a găsit un microbuz de model ”Wolksvagen Crafter”, anul producerii 2012, culoare albastră, la preț de 2900 euro, pe care a dorit să procure pentru a-l importa în Republica Moldova cu utilizarea ulterioară al acestuia în scopuri personale. Fiind că mijlocul de transport era în stare bună, tot prin intermediul cunoscuților a procurat automobilul în cauză, pentru ce le-a transmis banii prin rutieră. El personal nu putea să plece după mașina, dat fiind faptul că pașaportul cetățeanului Republicii Moldova era expirat, dar cetățenie română nu deține, deci nu deține nici acte

românești. Cu cunoscuții a discutat despre acest fapt, și ca rezultat acești i-au spus că este un cunoscut de a lor, care poate aduce mijlocul de transport pînă la frontiera cu R.Moldova și i-au transmis numărul de telefon a numitului Mihai, cu care discuta prin intermediul aplicațiilor de socializare "Viber", acestea fiind înregistrate pe un număr românesc, pe care nu-l poate să prezinte pentru că mai târziu, după primirea mașinii în circumstanțe mai jos indicate l-a șters, ca fiind nefolositor. Știe doar că se numea Mihai, după stilul de convorbire era de naționalitate română. Astfel cu Mihai s-au înțeles că el aduce microbuzul cu toate actele pînă la benzinărie din sat. Ștefănești județul Botoșani ale României, de unde el trebuia să-l ridice. Deoarece nu a avut posibilitate juridică de a trece frontiera de stat (lipsa de acte valabile), a fost nevoit să caute o persoană care să-i ofere serviciu de transportare a mijlocului de transport procurat pînă la postul vamal al Republicii Moldova, de unde el, după procedura de devamare aș putea să-l conducă. A menționat faptul că, tot acești cunoscuți, în Olanda au dobândit trei seturi de mobilă din lemn natural cu piele naturală și materie, pe care i le-a transmis în calitate de cadou, el doar urma să le vămuiască. Mobila respectivă a fost încărcată în interiorul microbuzului procurat. Mobila era în stare foarte bună, păstrată, adică nu necesita investiții, ca și automobilul în cauză, ultimul fiind de categoria "marfar", în stare funcționabilă, fără defecte tehnice și aspectului exterior, adică la fel nu necesita investiții. Din conținutul anunțurilor olandeze de mobilă, prețul a celor trei seturi varia între 1000- 1200 euro per 3 seturi. Mașina cu mobila la data de 30.01.2021 deja se afla în locul convenit. Banii, cât pentru mașina, atît și pentru servicii de transportare pînă în România au fost transmise de mine prin intermediul rutierilor, deci cu persoana cu numele "Mihai" nu s-au întâlnit, actele și mașina rămânând la benzinărie, iar cheile transmise unui angajat ale stației.

Ca rezultat a mai multor discuții cu mai mulți cunoscuți i s-a recomandat o persoană cu numele Roman cu nr. de telefon *****, pe care l-a sunat direct la număr de telefon, explicându-i de ce servicii are nevoie. Peste un timp Roman a revenit cu un sunet de pe alt număr de telefon și anume nr.****Ca rezultat al discuțiilor cu Roman, s-au înțeles că el îi oferă serviciul de transportare a mijlocului de transport indicat mai sus pînă la frontiera moldovenească, pentru ce el achită 60 Euro. La 31.01.2021, aproximativ la ora 12.30 Roman l-a sunat de pe numărul de telefon *****, numărul de pe care Roman suna permanent, comunicând că el se află la stația de benzinărie din satul Ștefănești județul Botoșani (telefonul moldovenesc funcționează în localitate, pentru că satul este situat chiar în apropiere cu frontiera de stat) și a comunicat că a ajuns la locul destinației, a găsit microbuzul, dar nu știa unde sunt cheile, el i-a comunicat că cheile se află la angajații stației, după care Roman a revenit cu un sunet și a comunicat că el s-a clarificat, a luat busul și se îndreaptă spre postul vamal, unde el deja îl aștepta. Aproximativ la ora 13.00 Roman a sosit cu automobilul lui la postul vamal "Costești", partea moldovenească, unde s-a întâlnit prima dată. Acesta, i-a transmis actele și cheia de la microbuz cu n.î. *****, preventiv i-a arătat microbuzul și interiorul, inclusiv mobila, adică că totul e în regulă. Deoarece anterior nu a vămuit marfă și mijloace transport, pe Roman l-a rugat dacă cunoaște cum se îndeplinește declarația vamală pentru marfă, Roman l-a ajutat în întocmirea acesteia, după care l-a mulțumit și i-a spus că poate pleca, însă Roman avea un comportament insistent precum să poate ajuta în vămuirea microbuzului, precum că fără el nu v-a putea rezolva normal întrebările mele. Deoarece a înțeles că acțiunile lui Roman sunt ilegale, a decis să înregistreze toate convorbirile lui cu telefonul lui mobil, pornind înregistrarea sonoră. Roman a declarat că el pentru mașina care este în stare foarte bună, dar și mobilă v-a fi taxat la maxim, adică față de el se vor aplica impozitele la maximal, dar el, dat fiind faptul că este cunoscut cu angajații vamali, poate ajuta în devamarea acestora cu un preț minimal, mai mult ca atît el deja a discutat cu cine este necesar, dar că deoarece ei nu-l cunosc pe el, nu vor vrea să discute cu el, fără a specifica cât

va costa serviciul lui de intervenire, adică nu a solicitat careva bani. Roma periodic pleca în biroul vameșilor și iar venea, inițial a început a spune că de fapt prețul care urmează a fi aplicat pentru devamare a microbuzului va fi unul scump, deoarece mașina se află în stare foarte bună, iar dacă el totuși v-a fi de acord să achite niște bani ”în afara” devamării, el va organiza aplicarea unui preț minimal, a plecat spre biroul vameșilor, în timp ce el stătea în coridorul sediului postului vamal. În câteva minute de el s-a apropiat același angajat al serviciului vamal cu numele Sorin, care i-a declarat că prețul de devamare a microbuzului este de 22500 lei, dar prețul este minimal și nu acela care l-a indicat în actele prezentate, după care a plecat iar în biroul său. Imediat după Sorin de el s-a apropiat Roman care ceva a discutat cu Sorin, el a văzut acest fapt, Roman i-a șoptit lui ”150 euro”, la ce l-a întrebat dacă suma de 150 euro urmează a fi aplicată pentru mașina și mobilă (totul?), la ce Roman a spus că suma este pentru toată marfa, pentru că prețul de devamare doar a mașinii constituie mai mult de 29000 lei, deci și pentru mobilă. Pentru că cu Roman nu era cunoscut în așa măsură ca să-i transmită banii, l-a rugat pe Roman să discute cu Sorin ca în rezultat eu personal să discut cu Sorin. Roma a plecat și a discutat cu Sorin, iar el stătea în așteptare, să achite la bancă, și a văzut că Roman discuta cu Sorin. Peste câteva minute Roman s-a apropiat de el și a întrebat dacă el totuși ”dă” acelea 150 euro, pentru că în cazul contrar hârtiile se prefac la prețul maximal. El a solicitat să achite de întâi devamarea, iar apoi să transmită acelea 150 euro, la ce Roma a spus că de la el nimeni nu va lua banii, fapt care l-a impus să-i transmită 150 euro, 3 bancnote a câte 50 euro, după care Roman a plecat la Sorin, pe ascuns, dar el totuși a văzut cum a transmis banii vameșului, după care Sorin s-a apropiat de el și a solicitat să semneze circa 4 file cu acte întocmite de el, exact ce acte nu ține minte, dar erau și pentru devamarea mașinii, dar și pentru devamarea mobilei. Cu actele respective a plecat la ghișeul băncii, unde a achitat 21924 lei pentru devamarea mașinii, iar ulterior peste 10-15 minute și pentru mobilă. După achitarea devamării a plecat la Sorin în birou, unde a transmis bonurile de plată, la ce angajatul vamal Sorin l-a rugat că în cazul în care pe drum cineva îl va opri, să spună că are doar două seturi de mobilă și să nu facă probleme lor, pentru că el trebuia să achite pentru mobilă circa 8000 lei de lei, adică să nu apară probleme. După care el a plecat.

Fiind audiat suplimentar în calitate de martor, Fornea Serghei *****, a declarat că, fiind de acord la petrecerea măsurilor speciale de investigație în cadrul cauzei penale nr.202197055, la 11.03.2021, ca urmare a înțelegerii prealabile cu numitul ”Roman”, în privința cărui la DGT Nord a CNA, a depus denunțul, adică urmare unor convorbiri la telefonul mobil al acestuia cu nr.*****, aproximativ la ora 13.30, fiind înzestrat cu tehnica specială din dotarea CNA, s-a întâlnit cu acesta, la benzinărie ”Lukoil” situată în apropiere cu sat. Țareuca raionul Rezina, dat fiind faptul că, Roman era la volanul unui camion marfar și venea din or. Rezina, unde a descărcat marfa. Astfel, în cadrul discuției purtate cu acesta, i-a comunicat că microbuzul care a fost transportat de el peste frontiera de stat ale Republicii Moldova la 31.01.2021, pînă la punctul vamal ”Costești”, adică importat ca urmare de el, a fost vîndut și dacă poate ajuta să mai transperseze astfel de mijloc de transport peste frontiera de stat ale Republicii Moldova, la ce acesta l-a întrebat ce a făcut el cu microbuzul transportat de primul, după care aflând că l-a vîndut, a căzut de acord la acordarea serviciilor de transportare a mijlocului de transport din România în Moldova, avînd actele românești, adică avînd acces în România, și că serviciile lui vor costa 60 euro, ca și data trecută. Tot în discuție l-a întrebat despre suma de 150 euro, pe care el a solicitat să-i fie transmisă pentru angajații postului vamal ”Costești”, în scopul favorizării lui la devamarea mijlocului de transport importat, în același timp întrebând dacă suma transmisă lui nu a fost exagerată, dat fiind faptul că de la alte persoane a aflat că astfel de taxă pentru devamarea microbuzelor este de doar 100 euro, la ce Roman i-a explicat că suma indicată a fost

solicitată spre transmitere de angajații vamali, suma pe deplin fiind transmisă de el acestora, fără a avea vreă recompensă din suma indicată, dar și faptul că este disponibil a ”rezolva” astfel de chestii în viitor, la solicitare.

Respectiv prin declarațiile martorului Fornea Serghei, se dovedește obiectul, acțiunile intenționate ale inculpatului Russu Roman, locul, timpul, modalitatea și mijloacele de săvârșire a infracțiunii comise și consecințele acesteia, și nu în ultimul rând intenția celui din urmă de a *pretinde, accepta, primirea personal de bani, pentru sine și altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

Astfel, la caz, în privința declarațiilor inculpatului date în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuț, de către instanță au fost stabilite inadvertențe esențiale cu alte mijloace de probă și declarațiile martorului, care impune prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală o valoare probantă acestora, dar neapărat condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, dar în prezentul proces penal, toate probele administrate relevă cu exactitate și fără dubii toate circumstanțele invocate în rechizitoriu.

Instanța notează că în conformitate cu art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauză „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*”, CtEDO a statuat că „*(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală*”.

Instanța de judecată reține prevederile art.51 Cod penal care stipulează că, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art.52 Cod penal al Republicii Moldova, se consideră componența a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Subsecvent art.113 Cod penal Republicii Moldova, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Astfel, alin.(1) art.326 Cod penal, explică traficul de influență la general în sensul că faptă exprimată prin primirea ori pretinderea de bani sau de alte valori sau avantaje necuvenite ca remunerare, acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, ori estorcarea unor atare bunuri sau foloase, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar pentru a-l determina să săvârșască ori să nu săvârșască un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu săvârșite, au produs sau nu rezultatul scontat. Făptuitorul se angajează - în schimbul unei sume de bani sau al

altor bunuri, avantaje necuvenite - să intervină către un funcționar în interesul persoanei cu care se face înțelegerea.

Obiectul infracțiunii îl constituie relațiile sociale care reglementează buna funcționare a serviciilor publice a căror desfășurare normală implică combaterea și reprimarea faptelor acelor persoane care, speculând influența lor pe lângă un funcționar, creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, lăsând să se creadă că aceștia ar putea fi corupți și determinați să facă ori să nu facă acte ce intră în atribuțiile lor de serviciu.

Latura obiectivă a traficului de influență se realizează prin primirea ori pretinderea unor sume de bani, bunuri sau alte avantaje, de daruri transmise direct sau indirect cu scopul determinării unui funcționar să îndeplinească ori să nu îndeplinească un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu. A primi bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale înseamnă preluarea de către făptuitor a unei sume de bani, a altor bunuri, iar acceptarea serviciilor, bunurilor, avantajelor... presupune manifestarea acordului cu privire la promisiunile date sau înțelegerea de moment sau pe viitor a acestor persoane asupra valorilor și bunurilor care urmează a fi transmise sau luate. Estorcarea de bani, bunuri etc. înseamnă obținerea valorilor râvnite cu forța, prin amenințare, violență, șantaj.

Înțelegerile, acceptările, estorcările de bani, bunuri, servicii și de orice alte avantaje pot avea loc direct între persoanele interesate sau prin mijlocitor. Rezultatul poate fi cerut atât pentru sine, cât și pentru o altă persoană. Astfel, pentru realizarea laturii obiective sunt esențiale cerințele: a) făptuitorul să aibă influență sau să lase să se creadă că are influență asupra funcționarului public care urmează să-și îndeplinească ori să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu; b) făptuitorul să promită intervenția sa pe lângă un funcționar spre a-l determina să facă sau să nu facă un act care depinde de funcțiile lui de serviciu; c) este neapărat ca acțiunea pe care trebuie să o facă funcționarul în folosul persoanei interesate să urmeze după acțiunile făptuitorului care a promis, a pretins, a acceptat, a primit bunuri, bani etc.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la alin. (1) art.326 CP RM se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale. Scopul infracțiunii prevăzute la alin. (1) art.326 CP RM este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative: scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționar internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoană publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoană publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercițiul funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoană publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercițiul funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Subiectul infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 CP RM este: 1) persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică (cu excepția autorității publice). În plus, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să fie o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui factor de decizie, și anume - asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau funcționar internațional.

Cercetând probele administrate, instanța de judecată conchide, că prin acțiunile sale intenționate, **Russu Roman** a comis infracțiunea prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod Penal.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de judecată ia în considerație că, inculpatul **Russu Roman** a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute **art. 326 alin.(1) Cod Penal**, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu *amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 6 ani*.

Potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul **Russu Roman** prevăzute de **art. 326 alin.(1) Cod penal**, este calificată ca gravă.

În conjunctura infracțiunii prevăzute de articolele incriminate, ținând cont de împrejurările săvârșirii faptei, astfel cum a fost descris mai sus, instanța apreciază că inculpatul își dădea seama de caracterul ilegal al faptelor sale, a prevăzut rezultatul faptelor sale și l-a urmărit prin săvârșirea acestor fapte, prin urmare a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma intenției directe

La determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cât și prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 ale Codului penal, și anume gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

În conformitate cu prevederile art. 76 alin. (1) lit. f) din Codul penal, în acțiunile lui Russu Roman *,nu a fost stabilită circumstanța care atenuează răspunderea penală*.

În acțiunile inculpatului, potrivit materialelor dosarului, ca circumstanțe agravante prevăzute de art.77 CP RM – *a fost stabilită circumstanța care agravează răspunderea penală, manifestată prin săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară*.

Conform art.61 alin.(1) Cod penal se indică, *că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor*.

Conform art.61 alin.(2) Cod penal, *pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane*.

Asa dar, potrivit art.7 Cod penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

În acord cu art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia*.

Conform art.75 alin.(2) Cod penal, *instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei*.

Determinând felul pedepsei, instanța de judecată consideră necesar de a stabili cuantumul pedepsei.

La stabilirea mărimii pedepsei se ia în considerație faptul că, inculpatul **Russu Roman** a avut atingeri cu legea penală (f.d. 5 vol.II); nu a achitat amenda stabilită prin sentința Judecătoriei Ungheni din 29.05.2023, în mărime de 125 000,00 (una sută douăzeci și cinci mii,00) lei, nu se căiește de cele comise, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află.

La caz, pornind de la natura și gravitatea faptelor comise, care este catalogată ca una gravă, în contextul circumstanțelor reale de săvârșire a infracțiunii și a celor personale ale inculpatului, ținând cont de scopul pedepsei, instanța de judecată consideră, că în privința inculpatului Russu Roman poate fi aplicată pedeapsa sub *formă de închisoare*, având în vedere inclusiv prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, care statuează, că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, instanța consideră că lui Russu Roman urmează să fie stabilită sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 29.05.2023, Russu Roman a fost recunoscut vinovat de săvârșire a infracțiunii prevăzute de sentința judecătoriei Ungheni din 29.05.2023 de comiterea infracțiunii, prevăzute de art.42 alin.(5), 326 alin.(2) lit.b),d) CP, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale.

Potrivit informației prezentate de acuzatorul de stat, amenda stabilită, pînă la moment, nu a fost achitată integral, fiind eșalonată.

Potrivit art. 84 alin.(4) din Codul Penal, *conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.*

Astfel, în temeiul art. 84 alin. (4) din Codul penal, la pedeapsa aplicată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, de adăugat în întregime, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ungheni din 29.05.2023 sub formă de amendă în mărime de 2500,00 unități convenționale, stabilindu-i pedeapsa definitivă **sub formă închisoare pe un termen de 3 (trei) ani** cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în mărime de 2500,00 (două mii cinci sute,00) unități convenționale, ceea ce constituie 125 000,00 (una sută douăzeci și cinci mii,00) lei.

Potrivit art. 87 Cod penal, la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. Celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin.(1), (2) și (6) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va

săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani. Aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent; b) să nu frecventeze anumite locuri; c) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică; c/1) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; d) să acorde o susținere materială familiei victimei; e) să repare daunele cauzate în termenul stabilit de instanță; f) să participe la programe probaționale; g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității; h) să fie supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni.

Ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei reflectate supra și coroborarea probelor care furnizează informații respective, precum și indicarea temeiurilor care furnizează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retribuit al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcat, instanța consideră că inculpatului *Russu Roman* i se poate acorda șansa corectării fără a fi izolat de societate prin suspendarea condiționată a executării pedepsei în limita unei perioade de probațiune în condițiile prevederilor art. 90 CP RM.

În conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) pct. a) Cod penal, se pune în sarcina lui *Carsimașvili Ruslan*, ca în perioada de probațiune fixată:

- să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent;

Controlul asupra comportării lui *Russu Roman* în perioada de probațiune și executării de către acesta a obligațiilor stabilite prin prezenta sentință, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Instanța de judecată apreciază că o astfel de soluție va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovaților și a plasării acestora în mediul penitenciar. În aceeași ordine de idei, instanța de judecată reiterează că durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta îl va pune pe condamnat, care va fi obligați permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, poate fi asimilată unei pedepse, iar prin urmare reeducarea inculpatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și inclusiv al celei generale va fi atins și în condițiile descrise anterior.

Potrivit prevederilor art.90 alin.(9)-(11) Cod penal, instanța de judecată informează inculpatul *Russu Roman* că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în decursul perioadei de probațiune încalcă în mod sistematic obligațiile stabilite instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial pedeapsa stabilită prin hotărârea instanței de judecată.

La fel în cazul în care în perioada de probațiune va comite o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi va stabili o pedeapsă în condițiile art.85 Cod penal.

În egală măsură, în cazul în care inculpatul va săvârși în perioada de probațiune o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va fi soluționată de

- ștampila ”pentru pachete a DGT Nord a CNA”;
- CD-R ”Verbatim” cu numărul de inventar al ***** împachetat în plic de hîrtie, sigilat cu ștampila ”pentru pachete a DGT Nord a CNA”;
  - CD-R de model „Artex” cu inscripția „Înscrieri operative audio 11.03.2021, împachetat în plicul nr.1 sigilat cu amprenta ștampilei „Pentru pachete a DGT Nord al CNA”, care au fost recunoscute ca corpuri delictive conform ordonanței din 26.04.2021, care se păstrează la materialele cauzei (vol.II f.d 62-63), instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de păstrat la materialele cauzei.

Reieșind din cele expuse, în conformitate cu art. art.70, 84,85,87 alin.(3) CP RM; art. art., 392-395 și 397 CPP RM, instanța de judecată,

C O N D A M N Ă :

Russu Roman ***** născut la data de *****, se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de baza art. 326 alin. (1) Cod penal al RM și în baza acestei legi i se aplică pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin.(4) Cod Penal, la pedeapsa aplicată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, de adăugat în întregime, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Ungheni din 29.05.2023 sub formă de amendă în mărime de 2500,00 (două mii cinci sute,00) unități convenționale, ceea ce constituie 125 000,00 (una sută douăzeci și cinci mii,00) lei și se stabilește lui **Russu Roman ******* născut la data de 30 octombrie 1985 pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2500,00 (două mii cinci sute,00) unități convenționale, ceea ce constituie 125 000,00 (una sută douăzeci și cinci mii,00) lei.

În temeiul art. 87 alin. (2) Cod Penal, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2500,00 (două mii cinci sute,00) unități convenționale, ceea ce constituie 125 000,00 (una sută douăzeci și cinci mii,00) lei, aplicată lui **Russu Roman ******* prin sentința Judecătorei Ungheni din 29.05.2023, se execute de sine stătător.

În temeiul art. 90 alin.(1) CP RM, instanța dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de **Russu Roman ******* pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani, și nu va fi executată, dacă inculpatul în perioada de probațiune va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) pct.a) Cod penal, se pune în sarcina lui **Russu Roman ******* ca în perioada de probațiune fixată:

- să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent;

Controlul asupra comportării lui **Russu Roman ******* în perioada de probațiune și executării de către acesta a obligațiilor stabilite prin prezenta sentință, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Față de **Russu Roman ******* se aplică măsura preventivă sub formă de obligare de nepărăsire a țării pînă la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

A confisca din contul inculpatului **Russu Roman ******* născut la data de ***** în beneficiul statului echivalentul, în lei MD, a sumei de 150,00 (una sută cincizeci) Euro, conform cursului BNM, la data executării sentinței în această parte.

Corpul delictive:

- DVD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- DVD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- DVD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- DVD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- DVD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R "Verbatim" cu numărul de inventar al ***** împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila "pentru pachete a DGT Nord a CNA";
- CD-R de model „Artex” cu inscripția „Înscrieri operative audio 11.03.2021, împachetat în plicul nr.1 sigilat cu amprenta ștampilei „Pentru pachete a DGT Nord al CNA”, care au fost recunoscute ca corpuri delictive conform ordonanței din 26.04.2021, care se păstrează la materialele cauzei (vol.II f.d 62-63), instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de păstrat la materialele cauzei.

Sentința poate fi contestată, în termen de 15 (cincisprezece) zile la Curtea de Apel Bălți, prin intermediul Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani.

Sentința motivată, pronunțată și înmănată integral participanților la proces, la data de 11 martie 2024.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Sergiu Godorogea